

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2016/2071 al Comisiei din 22 septembrie 2016 de modificare a Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește metodele de monitorizare a emisiilor de dioxid de carbon și normele de monitorizare a altor informații relevante** ⁽¹⁾ 1
- ★ **Regulamentul delegat (UE) 2016/2072 al Comisiei din 22 septembrie 2016 privind activitățile de verificare și acreditarea verificatorilor în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim** ⁽¹⁾ 5
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2073 al Comisiei din 23 noiembrie 2016 privind rambursarea, în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, a creditelor reportate din exercițiul financiar 2016** 25
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2074 al Comisiei din 25 noiembrie 2016 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 37/2010 în ceea ce privește substanța „salicilat bazic de aluminiu”** ⁽¹⁾ 29
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2075 al Comisiei din 25 noiembrie 2016 privind alocarea de zile suplimentare pe mare Spaniei în cadrul diviziunilor ICES VIIIc și IXa, cu excepția Golfului Cádiz** 32
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2076 al Comisiei din 25 noiembrie 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 34

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2016/2077 a Consiliului din 17 octombrie 2016 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Organizației Maritime Internaționale (OMI) cu ocazia celei de a 70-a sesiuni a Comitetului pentru protecția mediului marin și a celei de a 97-a sesiuni a Comitetului pentru siguranța maritimă, în ceea ce privește adoptarea amendamentelor aduse anexei VI la MARPOL, regulii II-1 din Convenția SOLAS, regulilor III/1.4, III/30 și III/37 din Convenția SOLAS, regulilor II-2/1 și II-2/10 din Convenția SOLAS, regulii II-1/3-12 din Convenția SOLAS, Convenției și Codului STCW, Codului pentru instalațiile de protecție contra incendiului și Codului din 2011 privind programul de inspecții intensificate 36
 - ★ Decizia (UE) 2016/2078 a Comisiei din 4 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA.41617-2015/C (ex SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)] pus în aplicare de Țările de Jos în favoarea clubului de fotbal profesionist NEC din Nijmegen [notificată cu numărul C(2016) 4048]⁽¹⁾ 40
-

Rectificări

- ★ Rectificare la Decizia (UE) 2016/1970 a Consiliului din 29 septembrie 2016 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de parteneriat privind relațiile și cooperarea între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Noua Zeelandă, pe de altă parte (JO L 304, 11.11.2016) 52

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/2071 AL COMISIEI

din 22 septembrie 2016

de modificare a Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește metodele de monitorizare a emisiilor de dioxid de carbon și normele de monitorizare a altor informații relevante

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE ⁽¹⁾ și în special articolul 5 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2015/757 stabilește reguli pentru monitorizarea, raportarea și verificarea cu precizie a emisiilor de dioxid de carbon (CO₂) și a altor informații relevante obținute de la navele care sosesc, se află în interiorul sau pleacă din porturile aflate sub jurisdicția unui stat membru, în scopul promovării reducerii emisiilor de CO₂ generate de transportul maritim într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.
- (2) Anexa I la Regulamentul (UE) 2015/757 stabilește metodele de monitorizare a emisiilor de CO₂ pe baza consumului de combustibil. Anexa II la Regulamentul (UE) 2015/757 stabilește normele pentru „monitorizarea altor informații relevante”.
- (3) Partea A din anexa I la Regulamentul (UE) 2015/757 prevede că emisiile de CO₂ trebuie să fie calculate prin înmulțirea factorilor de emisie cu consumul de combustibil care se determină prin metodele de monitorizare A (BDN și inventarele periodice ale stocurilor din tancurile de combustibil), B (monitorizarea la bord a tancului cu combustibil pentru nave) și C (debitmetre pentru procesele de combustie aplicabile) menționate în partea B din această anexă. Rezoluția OMI ⁽²⁾ referitoare la Orientările privind metoda de calcul a Indicelui eficienței energetice de proiectare atins pentru navele noi stabilește un set de valori implicite pentru factorii de emisie pentru combustibilii standard utilizați la bordul navelor. Aceste valori implicite pot fi utilizate pentru a calcula emisiile de CO₂ provenite din transportul maritim. Aplicarea de către nave a acestor valori implicite pentru monitorizarea și raportarea emisiilor proprii de CO₂ în conformitate cu anexa I la Regulamentul (UE) 2015/757 asigură atât o abordare normativă moderată, cât și o punere în aplicare armonizată.
- (4) Metodele de monitorizare A, B și C se referă la determinarea alimentării cu combustibil (buncherare) sau a cantității de combustibil rămasă în tancuri din unități de volum în unități de masă, utilizându-se valorile densității reale a combustibilului. În conformitate cu partea B punctul 2 al cincilea paragraf litera (c) din anexa I, societățile care utilizează metoda de monitorizare B pot determina densitatea reală în funcție de densitatea

⁽¹⁾ JO L 123, 19.5.2015, p. 55.

⁽²⁾ MEPC 245 (66) 2014.

măsurată în cadrul unei încercări realizate într-un laborator acreditat de încercare a combustibilului, dacă este disponibil. Extinderea acestei posibilități la societățile care utilizează metodele de monitorizare A și C ar asigura o punere în aplicare armonizată a acestor trei metode de monitorizare, în conformitate cu standardul ISO 3675: 1998 ⁽¹⁾. De asemenea, aceasta ar reflecta pe deplin practicile din acest sector și ar contribui la creșterea gradului de comparabilitate a consumului de combustibil monitorizat cu ajutorul celor trei metode în cauză.

- (5) Conceptul „de la dană la dană” ar oferi mai multă claritate și o abordare armonizată cu privire la momentul exact în care începe și se termină călătoria. Prin aceasta s-ar perfecționa parametrii utilizați pentru monitorizarea timpului petrecut pe mare și a distanței parcurse, astfel cum se precizează în partea A punctul 1 literele (a) și (b) din anexa II la Regulamentul (UE) 2015/757, și s-ar reflecta practicile din acest sector.
- (6) Orientările OMI pentru utilizarea voluntară a Indicelui eficienței energetice de exploatare ⁽²⁾ a navei și standardul EN 16258 (2012) al CEN ⁽³⁾ oferă navelor ro-ro posibilitatea de a monitoriza și raporta mărfurile transportate pe baza masei reale a mărfurilor. Prin adăugarea acestui parametru suplimentar la cele prevăzute în partea A punctul 1 litera (e) din anexa II la Regulamentul (UE) 2015/757 s-ar reflecta mai bine practicile din sector și, astfel, monitorizarea ar deveni mai ușoară.
- (7) În conformitate cu practica uzuală a Comisiei de consultare a experților în faza pregătitoare a actelor delegate, a fost instituit un „subgrup de supraveghere a MRV în domeniul transportului maritim”, care reunește experți din statele membre, din sector și din societatea civilă sub egida Forumului european pentru un transport naval sustenabil (ESSF). Subgrupul a identificat o serie de standarde europene și internaționale, de norme internaționale și de evoluții în domeniul științific și tehnic și a recomandat ca acestea să fie integrate în prezentul regulament. Proiectul de recomandări al subgrupului cu privire la aceste aspecte a fost aprobat de către plenul ESSF la 28 iunie 2016.
- (8) Prin urmare, anexele I și II la Regulamentul (UE) 2015/757 ar trebui modificate în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexele I și II la Regulamentul (UE) 2015/757 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 septembrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ ISO 3675: 1998 Țiței și produse petroliere lichide. Determinarea densității în laborator. Metoda cu aerometrul.

⁽²⁾ MEPC.1/Circ.684 Orientările OMI pentru utilizarea voluntară a Indicelui eficienței energetice de exploatare al navei.

⁽³⁾ Metodologia pentru calcularea și declararea consumului de energie și a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru serviciile de transport (mărfuri și pasageri).

ANEXĂ

Anexele I și II la Regulamentul (UE) 2015/757 se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) partea A se înlocuiește cu următorul text:

„A. CALCULAREA EMISIILOR DE CO₂ (ARTICOLUL 9)

În scopul calculării emisiilor de CO₂, societățile aplică următoarea formulă:

consum de combustibil × factor de emisie

Consumul de combustibil include combustibilul consumat de motoarele principale, de motoarele auxiliare, de turbinele cu gaz, de cazane și de generatoarele de gaze inerte.

Consumul de combustibil la dană în interiorul porturilor se calculează separat.

Se aplică următoarele valori implicite pentru factorii de emisie pentru combustibilii utilizați la bord:

Tip de combustibil	Referință	Factor de emisie (t-CO ₂ /t-combustibil)
1. Motorină diesel/motorină	ISO 8217 sortimentele DMX până la DMB	3,206
2. Păcură ușoară	ISO 8217 sortimentele RMA până la RMD	3,151
3. Păcură grea	ISO 8217 sortimentele RME până la RMK	3,114
4. Gaz petrolier lichefiat (GPL)	Propan	3,000
	Butan	3,030
5. Gaz natural lichefiat (GPL)		2,750
6. Metanol		1,375
7. Etanol		1,913

Pentru biocombustibili, combustibilii alternativi nefosili și alți combustibili pentru care nu sunt precizate valori implicite se aplică factori de emisie adecvați.”;

(b) partea B se modifică după cum urmează:

(i) la alineatul (1) al cincilea paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) densitatea măsurată de către furnizorul de combustibil la alimentarea cu combustibil și înregistrată în factură sau în BDN;”;

(ii) la alineatul (1) al cincilea paragraf se adaugă următoarea literă (c):

„(c) densitatea măsurată în cadrul unei încercări realizate într-un laborator acreditat de încercare a combustibilului, după caz.”;

(iii) la alineatul (3) al patrulea paragraf, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) densitatea măsurată de către furnizorul de combustibil la alimentarea cu combustibil și înregistrată în factură sau în BDN;”;

(iv) la alineatul (3) al patrulea paragraf se adaugă următoarea literă (c):

„(c) densitatea măsurată în cadrul unei încercări realizate într-un laborator acreditat de încercare a combustibilului, după caz.”

2. Punctul 1 din partea A din anexa II se modifică după cum urmează:

(a) la litera (a), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„pentru data și ora plecării de la dană și sosirii la dană se utilizează ora universală coordonată (UTC);”;

(b) la litera (b), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„distanța parcursă se calculează de la dana portului de plecare la dana portului de sosire și se exprimă în mile marine;”;

(c) la litera (e), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„pentru navele ro-ro, mărfurile transportate se definesc ca fiind masa încărcăturii la bord, determinată ca masa efectivă sau ca număr de unități de încărcare (camioane, autoturisme etc.) sau metri liniari ocupați înmulțiți cu valori implicite pentru greutatea lor.”

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/2072 AL COMISIEI**din 22 septembrie 2016****privind activitățile de verificare și acreditarea verificatorilor în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (5) și articolul 16 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Articolul 15 alineatul (5) și articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/757 prevăd adoptarea de către Comisie a unor acte delegate al căror obiectiv este stabilirea unor norme suplimentare aplicabile activităților de verificare și metodelor pentru acreditarea verificatorilor. Întrucât aceste activități și metode sunt strâns legate, ambele temeuri juridice sunt utilizate în prezentul regulament.
- (2) Punerea în aplicare a articolului 15 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2015/757 necesită un cadru general de norme care să asigure că evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile stabilite în conformitate cu regulamentul respectiv sunt efectuate în mod armonizat de către verificatorii care posedă competențele tehnice necesare pentru îndeplinirea, în mod independent și imparțial, a sarcinilor care le-au fost încredințate.
- (3) La punerea în aplicare a articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/757, este necesar să se asigure sinergia dintre cadrul cuprinzător de acreditare prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și caracteristicile specifice ale activităților de verificare și de acreditare care se aplică emisiilor de CO₂ generate de sectorul transportului maritim. În conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757, Regulamentul (CE) nr. 765/2008 trebuie să se aplice acelor aspecte ale acreditării verificatorilor care nu sunt abordate în Regulamentul (UE) 2015/757.
- (4) Pentru a se garanta soliditatea și fiabilitatea datelor raportate, este necesar să se asigure faptul că verificarea este efectuată de către verificatori independenți și competenți. Sistemul de verificare și de acreditare ar trebui să evite dublarea inutilă a procedurilor și a organizațiilor care au fost instituite în temeiul altor instrumente juridice ale Uniunii, întrucât acest lucru ar împovăra excesiv statele membre sau operatorii economici. Prin urmare, este oportun să se fructifice cele mai bune practici care rezultă din aplicarea standardelor armonizate adoptate de Comitetul European pentru Standardizare pe baza unui mandat emis de Comisie în conformitate cu Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ (precum cele privind cerințele aplicabile organismelor care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră, în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere, precum și cele privind cerințele generale aplicabile organismelor de acreditare care acreditează organisme de evaluare a conformității, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, documentul EA-6/03 și alte documente tehnice elaborate de Cooperarea Europeană pentru Acreditare.
- (5) Responsabilitățile și activitățile verificatorilor ar trebui să fie prevăzute în mod clar de norme armonizate pentru evaluarea planurilor de monitorizare, verificarea rapoartelor privind emisiile și eliberarea documentelor de conformitate.

⁽¹⁾ JO L 123, 19.5.2015, p. 55.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).⁽³⁾ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unui procedeu de informare în domeniul standardelor și normelor tehnice, precum și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204, 21.7.1998, p. 37).

- (6) Atunci când evaluează un plan de monitorizare, verificatorii ar trebui să desfășoare o serie de activități menite să evalueze caracterul complet, relevant și conform al informațiilor prezentate de societatea în cauză în ceea ce privește procesul de monitorizare și de raportare aferent navei, pentru a putea concluziona dacă planul este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757.
- (7) În temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1927 al Comisiei ⁽¹⁾, atunci când prezintă planul de monitorizare al navei, societățile pot face referire la informații despre procedurile și controalele existente aferente navei, astfel cum sunt reglementate de standardele armonizate în materie de calitate, de mediu și de gestionare a energiei (cum ar fi standardele EN ISO 9001:2015, EN ISO 14001:2015, EN ISO 50001:2011) sau de Codul Internațional de Management al Siguranței ⁽²⁾ sau de planul de gestionare a eficienței energetice a navelor ⁽³⁾. Pentru a asigura o abordare simplificată, verificatorii ar trebui să poată să țină seama de aceste informații în măsura în care ele sunt relevante pentru monitorizarea și raportarea datelor în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 și al prezentului regulament.
- (8) Punerea la dispoziție a documentelor și schimbul de informații relevante între societăți și verificatori sunt esențiale pentru toate aspectele procesului de verificare, în special pentru evaluarea planului de monitorizare, evaluarea riscurilor și verificarea raportului privind emisiile. Trebuie stabilit un set de cerințe armonizate menite să reglementeze furnizarea de informații și de documente care trebuie puse la dispoziția verificatorului înainte ca acesta să își înceapă activitățile de verificare și la alte momente pe parcursul verificării.
- (9) Verificatorul ar trebui să adopte o abordare bazată pe riscuri atunci când verifică raportul privind emisiile, în conformitate cu articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2015/757. Analizarea probabilității ca datele raportate să conțină potențiale inexactități semnificative constituie o parte esențială a procesului de verificare și determină modul în care verificatorul ar trebui să își desfășoare activitățile de verificare.
- (10) Fiecare componentă a procesului de verificare a rapoartelor privind emisiile, inclusiv vizitele la fața locului, este strâns legată de rezultatul analizei riscurilor de inexactități. Verificatorul ar trebui să aibă obligația de a adapta una sau mai multe activități de verificare, în funcție de constatările și de informațiile obținute pe parcursul procesului de verificare, pentru a îndeplini cerințele privind oferirea unei asigurări rezonabile.
- (11) Pentru a asigura coerența și comparabilitatea, în timp, a datelor monitorizate, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/757, planul de monitorizare care a fost evaluat și considerat satisfăcător ar trebui să reprezinte punctul de referință pentru verificator atunci când acesta evaluează raportul privind emisiile unei nave. Verificatorul ar trebui să determine dacă planul și procedurile necesare au fost puse în aplicare în mod corect. Acesta notifică societății orice neregularitate sau inexactitate identificată. Verificatorul raportează inexactitățile sau neregularitățile nerectificate care generează erori semnificative într-un raport de verificare în care declară că raportul privind emisiile nu este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 și cu prezentul regulament.
- (12) Toate activitățile din cadrul procesului de verificare a raportului privind emisiile sunt interconectate și ar trebui să se finalizeze prin emiterea unui raport de verificare care să conțină o declarație a rezultatului verificării. Nivelul de asigurare ar trebui să se raporteze la profunzimea și la gradul de detaliu al activităților de verificare, precum și la modul în care este formulată declarația de verificare. Existența unor cerințe armonizate pentru realizarea activităților de verificare și a rapoartelor de verificare ar garanta faptul că toți verificatorii aplică aceleași standarde.
- (13) Activitățile de verificare, inclusiv evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile, ar trebui să fie efectuate de către verificatori și de membri ai personalului competenți. Pentru a se asigura că membrii personalului în cauză dispun de competențele necesare pentru a îndeplini sarcinile care le-au fost încredințate, verificatorii ar trebui să instituie și să perfecționeze permanent procesele interne. Criteriile necesare pentru a determina competența verificatorilor ar trebui să fie identice în toate statele membre. De asemenea, acestea ar trebui să fie verificabile, obiective și transparente.
- (14) Pentru a promova un nivel înalt de calitate a activităților de verificare, ar trebui să se stabilească norme armonizate prin care să se determine dacă un verificator este competent, independent și imparțial – și deci calificat – să desfășoare activitățile respective.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927 al Comisiei din 4 noiembrie 2016 de stabilire a formularelor pentru planurile de monitorizare, rapoartele privind emisiile și documentele de conformitate, în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim (JO L 299, 5.11.2016, p. 1).

⁽²⁾ Adoptat de Organizația Maritimă Internațională (OMI) prin Rezoluția A.741 (18).

⁽³⁾ Regulamentul 22 MARPOL, anexa VI.

- (15) Este necesar să se instituie un cadru general de norme privind acreditarea entităților juridice pentru a se asigura că verificatorii au competențele tehnice necesare pentru a îndeplini sarcinile care le sunt încredințate în mod independent, imparțial și în conformitate cu cerințele și principiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757, în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și în prezentul regulament.
- (16) În conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757, articolele 4-12 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 ar trebui să se aplice principiilor generale și cerințelor impuse organismelor naționale de acreditare.
- (17) În conformitate cu practica obișnuită a Comisiei, ce constă în consultarea unor experți pe parcursul etapei pregătitoare a proiectelor de acte delegate, a fost înființat, sub egida Forumului european pentru un transport naval sustenabil (ESSF), un „subgrup responsabil cu verificarea și acreditarea în cadrul MRV în transportul maritim”, reunind experți din statele membre și din sectorul maritim, precum și alte organizații relevante, inclusiv societatea civilă. Subgrupul a recomandat includerea unei serii de elemente în domeniul de aplicare al prezentului regulament. La 28 iunie 2016, plenul ESSF a aprobat proiectul de recomandări referitoare la aceste aspecte,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește dispoziții privind evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile. Acesta prevede, de asemenea, cerințe în materie de competențe și proceduri.

Prezentul regulament stabilește norme privind acreditarea și supravegherea verificatorilor de către organismele naționale de acreditare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „acreditare” înseamnă atestarea de către un organism național de acreditare a faptului că un verficator îndeplinește cerințele prevăzute de standardele armonizate, în înțelesul articolului 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, și cerințele prezentului regulament și că astfel este calificat să desfășoare activități de verificare în temeiul capitolului II;
2. „neregularitate” înseamnă una dintre următoarele situații:
 - (a) în scopul evaluării unui plan de monitorizare, planul nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2015/757 și nici cerințele prevăzute în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927;
 - (b) în scopul verificării unui raport privind emisiile, emisiile de CO₂ și alte informații pertinente nu sunt raportate în conformitate cu metodologia de monitorizare descrisă în planul de monitorizare pe care un verficator acreditat l-a evaluat și l-a considerat satisfăcător;
 - (c) în scopul acreditării, orice acțiune sau omisiune a verficatorului care contravine cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 și în prezentul regulament;
3. „asigurare rezonabilă” înseamnă un nivel de asigurare ridicat, dar nu absolut, exprimat pozitiv în declarația de verificare, cu privire la prezența sau absența unor inexactități semnificative în raportul privind emisiile care face obiectul verificării;
4. „prag de semnificație” înseamnă pragul cantitativ sau punctul critic peste care verficatorul consideră inexactitățile, luate separat sau cumulate, ca fiind semnificative;
5. „risc inerent” înseamnă probabilitatea ca un parametru din raportul privind emisiile să conțină inexactități care, considerate separat sau cumulate, ar putea fi semnificative, independent de efectul oricărei activități de control corelate;

6. „risc de control” înseamnă probabilitatea ca un parametru din raportul privind emisiile să conțină inexactități care, considerate separat sau cumulate cu alte inexactități, ar putea fi semnificative și nu vor fi preîntâmpinate sau identificate și rectificate la timp de către sistemul de control;
7. „risc de nedetectare” înseamnă riscul ca verficatorul să nu detecteze o inexactitate semnificativă;
8. „risc de verificare” înseamnă riscul (o funcție a riscului inerent, a riscului de control și a riscului de nedetectare) ca verficatorul să emită un aviz necorespunzător asupra verificării în timp ce raportul privind emisiile conține inexactități semnificative;
9. „inexactitate” înseamnă o omisiune, o declarație inexactă sau o eroare conținută în datele raportate, cu excepția incertitudinii admisibile în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 și luând în considerare orientările elaborate de Comisie pe această temă;
10. „inexactitate semnificativă” înseamnă o inexactitate care, în opinia verficatorului, considerată separat sau cumulată cu alte inexactități, depășește pragul de semnificație sau care ar putea avea un impact asupra emisiilor totale raportate sau asupra altor informații relevante;
11. „la fața locului” înseamnă, în scopul evaluării planului de monitorizare sau al verificării raportului privind emisiile unei nave, locul în care este definit și gestionat procesul de monitorizare, inclusiv locurile în care sunt controlate și stocate datele și informațiile relevante;
12. „documentație internă de verificare” înseamnă toate documentele interne întocmite de către un verficator pentru a aduce dovezi și justificări în sprijinul activităților desfășurate pentru a evalua planul de monitorizare sau pentru a verifica raportul privind emisiile în temeiul prezentului regulament;
13. „auditor în cadrul MRV în transportul maritim” înseamnă un membru al unei echipe de verificare responsabil cu evaluarea unui plan de monitorizare sau cu verificarea unui raport privind emisiile;
14. „examinator independent” înseamnă o persoană desemnată în mod special de către verficator pentru a desfășura activități de examinare internă, care aparține aceleiași entități, însă nu a efectuat niciuna dintre activitățile de verificare ce fac obiectul evaluării;
15. „expert tehnic” înseamnă o persoană care pune la dispoziție, într-un domeniu specific, cunoștințe detaliate și competența necesară pentru executarea activităților de verificare în scopul capitolului II și a activităților de acreditare în scopul capitolelor IV și V;
16. „evaluator” înseamnă o persoană desemnată de către un organism național de acreditare să efectueze, în mod individual sau ca membru al unei echipe, evaluarea unui verficator în temeiul prezentului regulament;
17. „evaluator principal” înseamnă un evaluator căruia îi revine responsabilitatea globală de evaluare a unui verficator în temeiul prezentului regulament.

Articolul 3

Prezumția de conformitate

Se presupune că un verficator care demonstrează că îndeplinește criteriile prevăzute de standardele armonizate relevante, în înțelesul articolului 2 alineatul (9) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, sau de anumite părți ale acestor standarde ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* respectă cerințele stabilite în capitolele II și III din prezentul regulament în măsura în care respectivele cerințe sunt reglementate de standardele armonizate aplicabile.

CAPITOLUL II

ACTIVITĂȚI DE VERIFICARE

SECȚIUNEA 1

Evaluarea planurilor de monitorizare

Articolul 4

Informații pe care trebuie să le furnizeze societățile

(1) Societățile îi prezintă verficatorului planul de monitorizare al navei, utilizând un model care corespunde modelului prevăzut în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927. În cazul în care planul de monitorizare este redactat într-o altă limbă decât limba engleză, societățile furnizează o traducere în limba engleză.

- (2) Înainte de a începe să evalueze planul de monitorizare, societatea comunică, de asemenea, verficatorului cel puțin următoarele informații:
- (a) documentele relevante sau descrierea instalațiilor navei, inclusiv certificatele surselor de emisii, debitmetrele utilizate (dacă este cazul), procedurile și procesele sau diagramele pregătite și păstrate în afara planului, după caz, la care se face trimitere în plan;
 - (b) în eventualitatea unor modificări aduse sistemului de monitorizare și de raportare, astfel cum sunt menționate la articolul 7 alineatul (2) literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2015/757, versiunile actualizate relevante sau noi documente care să permită o evaluare a planului modificat.
- (3) La cerere, societatea furnizează orice altă informație considerată relevantă pentru a-i permite verficatorului să evalueze planul respectiv.

Articolul 5

Evaluarea planurilor de monitorizare

- (1) Atunci când evaluează planul de monitorizare, verficatorul se asigură că informațiile furnizate în planul de monitorizare sunt complete, exacte, relevante și conforme cu Regulamentul (UE) 2015/757.
- (2) Verficatorul trebuie să întreprindă cel puțin următoarele acțiuni:
- (a) să se asigure că societatea a utilizat modelul adecvat de plan de monitorizare și că a furnizat informațiile pentru toate elementele obligatorii menționate în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927;
 - (b) să verifice dacă informațiile cuprinse în planul de monitorizare descriu în mod exact și complet sursele de emisii și echipamentele de măsurare instalate la bordul navei, precum și sistemele și procedurile instituite pentru monitorizarea și raportarea informațiilor relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757;
 - (c) să se asigure că au fost prevăzute măsuri adecvate de monitorizare pentru cazul în care nava dorește să beneficieze de derogarea de la obligația de monitorizare, „per călătorie”, a consumului de combustibil și a emisiilor de CO₂ în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757;
 - (d) dacă este cazul, să verifice dacă informațiile furnizate de către societate cu privire la elementele, procedurile sau controalele care sunt puse în aplicare în cadrul sistemelor existente de gestionare a navei sau care sunt reglementate de standardele armonizate în materie de calitate, de mediu sau de gestionare sunt utile pentru monitorizarea și comunicarea emisiilor de CO₂ și a altor informații relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 și al Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1928 al Comisiei ⁽¹⁾.
- (3) În scopul evaluării planului de monitorizare, verficatorul poate să recurgă la o anchetă, la examinarea documentelor, la formularea de observații și la orice altă tehnică de audit pe care o consideră adecvată.

Articolul 6

Vizite la fața locului

- (1) Verficatorul efectuează vizite la fața locului pentru a dobândi un nivel suficient de înțelegere a procedurilor descrise în planul de monitorizare și pentru a valida exactitatea informațiilor cuprinse în acesta.
- (2) Verficatorul stabilește locul sau locurile ce urmează să fie vizitate după luarea în considerare a locului în care este stocată masa critică a datelor relevante, inclusiv copiile în format electronic sau pe suport de hârtie ale documentelor ale căror originale sunt păstrate la bordul navei, precum și a locului în care se desfășoară activități referitoare la fluxul datelor.
- (3) De asemenea, verficatorul stabilește activitățile care trebuie să fie desfășurate și timpul necesar pentru vizita la fața locului.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928 al Comisiei din 4 noiembrie 2016 privind determinarea încărcăturii transportate de alte categorii de nave decât navele de pasageri, navele ro-ro și navele container, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim (JO L 299, 5.11.2016, p. 22).

- (4) Prin derogare de la alineatul (1), verificatorul poate renunța la o vizită la fața locului în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
- (a) verificatorul are un nivel suficient de înțelegere a sistemelor de monitorizare și de raportare ale navei, inclusiv a existenței, a punerii în aplicare și a utilizării efective a acestor sisteme de către societate;
 - (b) natura și gradul de complexitate ale sistemului de monitorizare și de raportare al navei sunt de așa natură încât exclud necesitatea unei vizite la fața locului;
 - (c) capacitatea verificatorului de a obține și de a evalua de la distanță toate informațiile necesare.
- (5) În cazul în care verificatorul renunță la o vizită la fața locului în temeiul alineatului (4), acesta furnizează, în documentația internă de verificare, o justificare cu privire la decizia sa de a nu efectua respectiva vizită.

Articolul 7

Abordarea neregularităților din planul de monitorizare

- (1) În cazul în care verificatorul identifică neregularități pe parcursul evaluării planului de monitorizare, acesta informează societatea, fără întârzieri nejustificate, propunând un termen până la care trebuie să se efectueze rectificările necesare.
- (2) Societatea corectează toate neregularitățile semnalate de către verificator și îi prezintă acestuia un plan de monitorizare revizuit conform calendarului convenit, pentru a-i permite verificatorului să reevalueze planul înainte de începutul perioadei de raportare.
- (3) Verificatorul înregistrează în documentația internă de verificare, cu mențiunea „rectificate”, toate neregularitățile care au fost corectate în cursul evaluării planului de monitorizare.

Articolul 8

Examinarea independentă a evaluării planului de monitorizare

- (1) Echipa de verificare prezintă documentația internă de verificare și proiectul de concluzii desprinse din evaluarea planului unui examinator independent desemnat, fără întârziere și înainte de a le comunica societății.
- (2) Examinatorul independent se asigură că planul de monitorizare a fost evaluat în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și că s-a dat dovadă de atenția și discernământul profesionale cuvenite.
- (3) Examinarea independentă vizează întregul proces de evaluare descris în prezenta secțiune și consemnat în documentația internă de verificare.
- (4) Verificatorul include rezultatele examinării independente în documentația internă de verificare.

Articolul 9

Concluziile verificatorului cu privire la evaluarea planului de monitorizare

Pe baza informațiilor colectate în timpul evaluării planului de monitorizare, verificatorul informează societatea, în scris, fără întârziere, cu privire la concluziile la care a ajuns și precizează dacă planul de monitorizare:

- (a) este evaluat și considerat conform cu Regulamentul (UE) 2015/757;
- (b) conține neregularități din cauza cărora nu este conform cu Regulamentul (UE) 2015/757.

SECȚIUNEA 2

Verificarea rapoartelor privind emisiile

Articolul 10

Informații pe care trebuie să le furnizeze societățile

- (1) Înainte de a începe să verifice rapoartele privind emisiile, societățile îi comunică verificatorului următoarele informații:
- (a) o listă a călătoriilor efectuate de nava în cauză pe parcursul perioadei de raportare în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2015/757;

- (b) o copie a raportului privind emisiile din anul precedent, după caz, dacă verificatorul nu a efectuat verificarea pentru respectivul raport;
 - (c) o copie a planului sau a planurilor de monitorizare aplicate, însoțite de dovezi în sprijinul concluziilor la care s-a ajuns în urma evaluării efectuate de către un verificator acreditat, după caz.
- (2) De îndată ce verificatorul a identificat secțiunea (secțiunile) specifică (specifice) sau documentul (documentele) care sunt considerate relevante în scopul verificării, societățile furnizează, de asemenea, următoarele informații:
- (a) copii ale jurnalului de bord oficial și ale registrului oficial de combustibil ale navei (dacă sunt documente distincte);
 - (b) copii ale documentelor referitoare la buncheraj;
 - (c) copii ale documentelor care conțin informații privind numărul de pasageri și cantitatea de marfă transportată, distanța parcursă și timpul petrecut pe mare în ceea ce privește călătoriile efectuate de navă în cursul perioadei de raportare.
- (3) În plus, și dacă este cazul pe baza metodei de monitorizare aplicate, verificatorii pot solicita societății să furnizeze:
- (a) o imagine de ansamblu a arhitecturii informatice din care să reiasă fluxul de date pentru nava în cauză;
 - (b) elemente de probă referitoare la întreținerea și exactitatea/incertitudinea echipamentelor de măsurare/debitmetrelor (de exemplu, certificate de etalonare);
 - (c) un extras al datelor de activitate privind consumul de combustibil măsurate de debitmetre;
 - (d) copii ale elementelor de probă referitoare la citirea nivelului combustibilului din tancuri;
 - (e) un extras al datelor de activitate măsurate de sistemele de măsurare directă a emisiilor;
 - (f) orice altă informație utilă pentru verificarea raportului privind emisiile.
- (4) În cazul schimbării societății, societățile vizate dau dovadă de diligența necesară pentru a pune la dispoziția verificatorului documentele justificative sus-menționate sau informații legate de călătoriile efectuate sub răspunderea lor.
- (5) Societățile păstrează informațiile sus-menționate pe durata stabilită în Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (Convenția MARPOL) și în Convenția internațională din 1988 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (Convenția SOLAS). În așteptarea eliberării documentului de conformitate, în concordanță cu articolul 17 din Regulamentul (UE) 2015/757, verificatorul poate solicita oricare dintre informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (3).

Articolul 11

Evaluarea riscurilor care trebuie efectuată de către verificatori

- (1) Pe lângă elementele menționate la articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2015/757, verificatorul identifică și analizează toate caracteristicile următoare:
- (a) riscurile inerente;
 - (b) riscurile de control;
 - (c) riscurile de nedetectare.
- (2) Verificatorul ia în considerare domeniile în care riscul de verificare este mai mare și cel puțin următoarele elemente: datele de călătorie, consumul de combustibil, emisiile de CO₂, distanța parcursă, timpul petrecut pe mare, încărcătura transportată și agregarea datelor în raportul privind emisiile.
- (3) În momentul identificării și al analizării aspectelor menționate la alineatul (2), verificatorul ține seama de existența, integralitatea, exactitatea, coerența, transparența și relevanța informațiilor raportate.
- (4) După caz, în funcție de informațiile obținute pe parcursul verificării, verificatorul revizuește evaluarea riscurilor și modifică sau repetă activitățile de verificare necesare.

*Articolul 12***Planul de verificare**

Verificatorul întocmește un plan de verificare în concordanță cu informațiile obținute și cu riscurile identificate în timpul evaluării riscurilor. Planul de verificare include cel puțin următoarele elemente:

- (a) un program de verificare menit să descrie natura și sfera activităților de verificare, precum și perioada și modul în care urmează să se desfășoare acestea;
- (b) un plan de eșantionare a datelor menit să stabilească sfera de aplicare și metodele de eșantionare a datelor referitoare la punctele de măsurare a datelor pe care se bazează emisiile de CO₂ agregate, consumul de combustibil sau alte informații relevante din raportul privind emisiile.

*Articolul 13***Activitățile de verificare referitoare la raportul privind emisiile**

(1) Verificatorul pune în aplicare planul de verificare și, pe baza evaluării riscurilor, verifică existența efectivă și punerea în aplicare corespunzătoare a sistemelor de monitorizare și de raportare, astfel cum sunt descrise în planul de monitorizare care a fost evaluat și considerat satisfăcător.

În acest scop, verificatorul aplică cel puțin următoarele tipuri de proceduri:

- (a) anchete cu personalul relevant;
 - (b) controlul documentelor;
 - (c) proceduri de observare și de testare pe parcurs.
- (2) Dacă este cazul, verificatorul examinează dacă activitățile interne de control descrise în planul de monitorizare sunt efectiv realizate. În acest scop, el poate avea în vedere testarea, pe baza unui eșantion, a executării efective a controalelor consemnate.

*Articolul 14***Verificarea datelor raportate**

(1) Verificatorul examinează datele raportate în raportul privind emisiile cu ajutorul următoarelor elemente: testarea detaliată, inclusiv prin urmărirea datelor până la sursa lor primară; controlul încrucișat cu date care provin din surse externe, inclusiv cu datele rezultate din monitorizarea navei; reconcilierea datelor; verificarea pragurilor stabilite pentru datele corespunzătoare și efectuarea unor recalculări.

(2) În cadrul verificării datelor la care face trimitere alineatul (1), verificatorul controlează:

- (a) integralitatea surselor de emisii descrise în planul de monitorizare;
- (b) integralitatea datelor, inclusiv a celor referitoare la călătoriile despre care s-a declarat că intră sub incidența Regulamentului (UE) 2015/757;
- (c) coerența dintre datele agregate raportate și datele extrase din documentația relevantă sau din surse primare;
- (d) coerența dintre consumul agregat de combustibil și datele privind combustibilul achiziționat sau furnizat într-un alt mod navei în cauză, dacă este cazul;
- (e) fiabilitatea și exactitatea datelor.

*Articolul 15***Pragul de semnificație**

(1) În scopul verificării datelor referitoare la consumul de combustibil și la emisiile de CO₂ consemnate în raportul privind emisiile, pragul de semnificație este de 5 % din valoarea totală raportată pentru fiecare element în cursul perioadei de raportare.

(2) În scopul verificării celorlalte informații relevante consemnate în raportul privind emisiile în ceea ce privește încărcătura transportată, activitatea legată de transportul efectuat, distanța parcursă și timpul petrecut pe mare, pragul de semnificație este de 5 % din valoarea totală respectivă raportată pentru fiecare element în cursul perioadei de raportare.

*Articolul 16***Vizite la fața locului**

- (1) Verificatorul efectuează vizite la fața locului pentru a dobândi un nivel suficient de înțelegere a societății și a sistemului de monitorizare și de raportare al navei, astfel cum este descris în planul de monitorizare.
- (2) Verificatorul stabilește locul sau locurile ce urmează să fie vizitate pe baza rezultatelor evaluării riscurilor și după luarea în considerare a locului în care este stocată masa critică a datelor relevante, inclusiv copiile în format electronic sau pe suport de hârtie ale documentelor ale căror originale sunt păstrate la bordul navei, precum și a locului în care se desfășoară activități referitoare la fluxul datelor.
- (3) De asemenea, verificatorul stabilește activitățile care trebuie să fie desfășurate și timpul necesar pentru vizita la fața locului.
- (4) Prin derogare de la alineatul (1), verificatorul poate renunța la o vizită la fața locului dacă, în funcție de rezultatul evaluării riscurilor, este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
 - (a) verificatorul are un nivel suficient de înțelegere a sistemelor de monitorizare și de raportare, inclusiv a existenței, a punerii în aplicare și a utilizării efective a acestor sisteme de către societate;
 - (b) natura și gradul de complexitate ale sistemului de monitorizare și de raportare al navei sunt de așa natură încât exclud necesitatea unei vizite la fața locului;
 - (c) capacitatea sa de a obține și de a evalua de la distanță toate informațiile necesare, inclusiv aplicarea corectă a metodologiei descrise în planul de monitorizare și verificarea datelor raportate în raportul privind emisiile.
- (5) În urma unei vizite la fața locului la un amplasament situat pe uscat, care îl determină pe verificator să concluzioneze că este necesară o verificare la bordul navei pentru a reduce riscul unor inexactități semnificative în raportul privind emisiile, acesta poate decide să viziteze nava.
- (6) În cazul în care verificatorul renunță la o vizită la fața locului în temeiul alineatului (4), acesta furnizează, în documentația internă de verificare, o justificare cu privire la decizia sa.

*Articolul 17***Tratarea inexactităților și a neregularităților în raportul privind emisiile**

- (1) În cazul în care verificatorul identifică inexactități sau neregularități pe parcursul verificării raportului privind emisiile, acesta informează societatea în acest sens, fără întârzieri nejustificate, și solicită să se efectueze rectificările relevante într-un termen rezonabil.
- (2) Verificatorul înregistrează în documentația internă de verificare, cu mențiunea „rectificate”, toate inexactitățile sau neregularitățile care au fost corectate pe parcursul verificării.
- (3) În cazul în care societatea nu rectifică inexactitățile sau neregularitățile menționate la alineatul (1), verificatorul îi cere societății să explice principalele cauze ale inexactităților sau ale neregularităților identificate, înainte de a emite raportul de verificare.
- (4) Verificatorul stabilește dacă inexactitățile neregulate, considerate separat sau cumulate cu alte neregularități, au un impact asupra emisiilor totale raportate sau asupra altor informații utile și dacă acest impact generează inexactități semnificative.
- (5) Verificatorul poate considera inexactitățile sau neregularitățile care, separat sau cumulate cu alte inexactități, nu depășesc pragul de semnificație prevăzut la articolul 15, ca inexactități semnificative în cazul în care amploarea și natura lor sau împrejurările speciale în care au apărut justifică acest lucru.

*Articolul 18***Concluzia verificării raportului privind emisiile**

Pentru a finaliza verificarea raportului privind emisiile, verificatorul trebuie cel puțin:

- (a) să confirme că au fost efectuate toate activitățile de verificare;
- (b) să supună datele agregate unei analize finale pentru a se asigura că acestea nu conțin inexactități semnificative;

- (c) să verifice dacă informațiile care figurează în raport îndeplinesc cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757;
- (d) înainte de emiterea raportului, să pregătească documentația internă de verificare și proiectul de raport și să le transmită examinatorului independent, în conformitate cu articolul 21;
- (e) să autorizeze o persoană care să autentifice raportul pe baza concluziilor formulate de examinatorul independent și a elementelor de probă din documentația internă de verificare, și să înștiințeze societatea în acest sens;
- (f) să informeze Comisia și statul de pavilion al navei dacă sunt îndeplinite condițiile pentru emiterea documentului de conformitate.

Articolul 19

Recomandări de îmbunătățire

- (1) Verificatorul transmite societății recomandări de îmbunătățire în ceea ce privește inexactitățile și neregularitățile care nu au fost rectificate și care nu determină inexactități semnificative.
- (2) Verificatorul poate comunica alte recomandări de îmbunătățire pe care le consideră relevante, ținând seama de rezultatul activităților de verificare.
- (3) Atunci când transmite societății recomandările respective, verificatorul rămâne imparțial față de societate, de navă și de sistemul de monitorizare și de raportare. Acesta nu își compromite propria imparțialitate oferind consultanță sau dezvoltând părți din procesul de monitorizare și de raportare în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

Articolul 20

Raportul de verificare

- (1) Pe baza informațiilor colectate, verificatorul prezintă societății un raport de verificare pentru fiecare raport privind emisiile care face obiectul verificării.
- (2) În raportul de verificare figurează o declarație care atestă conformitatea raportului privind emisiile sau neconformitatea sa în cazul în care acesta conține inexactități semnificative care nu au fost rectificate înainte de emiterea raportului.
- (3) În scopul alineatului (2), raportul privind emisiile este considerat satisfăcător în urma verificării numai dacă nu conține inexactități semnificative.
- (4) Raportul de verificare conține, cel puțin, următoarele elemente:
 - (a) denumirea societății și identificarea navei;
 - (b) un titlu care precizează clar faptul că este vorba de un raport de verificare;
 - (c) identitatea verificatorului;
 - (d) o trimitere la raportul privind emisiile și la perioada de raportare care face obiectul verificării;
 - (e) o trimitere la unul sau la mai multe planuri de monitorizare care au fost evaluate și considerate satisfăcătoare;
 - (f) o trimitere la standardul (standardele) de verificare ut€zat(e);
 - (g) un rezumat al procedurilor aplicate de verificator, inclusiv informații cu privire la vizitele la fața locului sau la motivele pentru care s-a renunțat la acestea;
 - (h) un rezumat al modificărilor semnificative aduse planului de monitorizare și datelor de activitate în perioada de raportare, dacă este cazul;
 - (i) concluziile verificării;
 - (j) descrierea inexactităților și a neregularităților care nu au fost rectificate, inclusiv natura și amploarea lor, specificând dacă acestea au sau nu un impact semnificativ, precum și elementul (elementele) din raportul privind emisiile la care se referă, dacă este cazul;
 - (k) acolo unde este cazul, recomandări de îmbunătățire;
 - (l) data raportului de verificare și semnătura unei persoane autorizate în numele verificatorului.

*Articolul 21***Examinarea independentă a raportului privind emisiile**

- (1) Examinatorul independent analizează documentația internă de verificare și proiectul de raport de verificare pentru a controla dacă procesul de verificare s-a derulat în conformitate cu prezentul regulament și dacă s-au aplicat atenția și discernământul profesionale cuvenite.
- (2) Examinarea independentă vizează întregul proces de verificare descris în prezenta secțiune și consemnat în documentația internă de verificare.
- (3) După autentificarea raportului privind emisiile în conformitate cu articolul 18 litera (e), verificatorul include rezultatele examinării independente în documentația internă de verificare.

CAPITOLUL III

CERINȚE IMPUSE VERIFICATORILOR*Articolul 22***Procesul continuu de garantare a competențelor**

- (1) Verificatorul stabilește, consemnează, pune în aplicare și menține un proces continuu menit să garanteze că toți membrii personalului cărora li s-au încredințat activități de verificare dispun de competențele necesare pentru a efectua sarcinile care le-au fost alocate.
- (2) În scopul procesului de garantare a competențelor menționat la alineatul (1), verificatorul stabilește, consemnează, pune în aplicare și menține următoarele elemente:
 - (a) criteriile generale de competență pentru întregul personal care desfășoară activități de verificare în conformitate cu articolul 23 alineatul (3);
 - (b) criteriile specifice de competență pentru fiecare funcție a verificatorului care desfășoară activități de verificare, în special pentru auditorul din cadrul MRV în transportul maritim, examinatorul independent și expertul tehnic în conformitate cu articolele 24, 25 și 26;
 - (c) o metodă care să asigure menținerea competențelor și evaluarea periodică a performanței întregului personal care desfășoară activități de verificare;
 - (d) un proces care să permită asigurarea unei formări continue a personalului care desfășoară activități de verificare.
- (3) Verificatorul monitorizează cu regularitate, cel puțin o dată pe an, rezultatele tuturor membrilor personalului care desfășoară activități de verificare în scopul confirmării faptului că aceștia dispun în continuare de competențele necesare.

*Articolul 23***Echipele de verificare**

- (1) Verificatorul reunește, pentru fiecare misiune de verificare în parte, o echipă de verificare capabilă să efectueze activitățile de verificare menționate la articolele 5-20.
- (2) Din echipa de verificare fac parte, cel puțin, un auditor din cadrul MRV în transportul maritim și, atunci când verificatorul consideră că acest lucru este oportun, în funcție de complexitatea sarcinilor care trebuie îndeplinite și de capacitatea sa de a efectua evaluarea riscurilor necesară, un număr corespunzător de auditori suplimentari din cadrul MRV în transportul maritim și/sau de experți tehnici.
- (3) Membrii echipei au o idee clară asupra rolului lor specific în procesul de verificare și sunt în măsură să comunice eficient în limba necesară pentru îndeplinirea sarcinilor lor de verificare și pentru examinarea informațiilor transmise de către societate.

*Articolul 24***Cerințe de competență impuse auditorilor din cadrul MRV în transportul maritim**

- (1) Auditorii din cadrul MRV în transportul maritim au competențele necesare pentru a evalua planurile de monitorizare și a verifica rapoartele privind emisiile în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 și cu prezentul regulament.

- (2) În acest scop, auditorii din cadrul MRV trebuie cel puțin:
- (a) să cunoască Regulamentul (UE) 2015/757, prezentul regulament, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928 și orientările relevante elaborate de către Comisie;
 - (b) să aibă cunoștințele și experiența necesare în materie de auditare a datelor și a informațiilor, inclusiv:
 - (i) metodologiile de auditare a datelor și a informațiilor, aplicarea pragului de semnificație și evaluarea relevanței inexactităților;
 - (ii) analizarea riscurilor inerente și a riscurilor de control;
 - (iii) tehnicile de eșantionare utilizate la eșantionarea datelor și la verificarea activităților de control;
 - (iv) evaluarea sistemelor de date și de informații, a sistemelor TIC, a activităților privind fluxul de date, a activităților de control, a sistemelor și procedurilor utilizate pentru activitățile de control.
- (3) În plus, se ține seama de cunoștințele și de experiența specifice sectorului în ceea ce privește aspectele relevante prevăzute în anexă.

Articolul 25

Cerințe de competență impuse evaluatorilor independenți

- (1) Examinatorul independent îndeplinește cerințele de competență aplicabile auditorilor din cadrul MRV în transportul maritim, astfel cum sunt menționate la articolul 24.
- (2) Pentru a evalua dacă documentația internă de verificare este completă și dacă au fost colectate suficiente dovezi în cursul activităților de verificare, examinatorul independent are competența necesară pentru:
- (a) a analiza informațiile furnizate și a confirma integralitatea și integritatea acestora;
 - (b) a reacționa în caz de informații lipsă sau contradictorii;
 - (c) a verifica piste de date cu scopul de a stabili dacă documentația internă de verificare oferă informații suficiente pentru a susține proiectul de concluzii analizat cu ocazia examinării interne.

Articolul 26

Recurgerea la experți tehnici

- (1) În cazul în care sunt necesare cunoștințe detaliate și o experiență specifică pe parcursul activităților de verificare sau al procesului de examinare, auditorul din cadrul MRV în transportul maritim sau examinatorul independent poate recurge la experți tehnici, care operează sub îndrumarea și răspunderea deplină a auditorului sau, respectiv, a examinatorului.
- (2) Pe lângă cunoștințele în domeniu, experții tehnici au un nivel suficient de înțelegere a aspectelor menționate la articolul 24.

Articolul 27

Proceduri aferente activităților de verificare

- (1) Verificatorii stabilesc, consemnează, pun în aplicare și mențin una sau mai multe proceduri și procese pentru activitățile de verificare descrise la articolele 5-21.
- (2) Verificatorul stabilește și pune în aplicare aceste proceduri și procese în conformitate cu standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 privind cerințele impuse organismelor care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră, în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere.

(3) Verificatorii proiectează, consemnează, pun în aplicare și mențin un sistem de control al calității pentru a asigura dezvoltarea, punerea în aplicare, îmbunătățirea și revizuirea coerentă a procedurilor și a proceselor în conformitate cu standardul armonizat menționat la alineatul (2).

(4) În plus, verificatorii instituie următoarele proceduri, procese și dispoziții în conformitate cu standardul armonizat menționat la alineatul (2):

- (a) un proces și o politică de comunicare cu societatea;
- (b) măsuri corespunzătoare menite să garanteze confidențialitatea informațiilor obținute;
- (c) un proces de tratare a căilor de atac formulate de societăți;
- (d) un proces de tratare a plângerilor (inclusiv un calendar orientativ) formulate de societăți;
- (e) un proces pentru emiterea unui raport de verificare revizuit în cazul identificării unei erori în raportul de verificare sau în raportul privind emisiile după ce verificatorul a transmis societății raportul de verificare.

Articolul 28

Documentația internă de verificare

(1) Verificatorul pregătește și întocmește documentația internă de verificare cuprinzând cel puțin:

- (a) rezultatele activităților de verificare efectuate;
- (b) planul de verificare și evaluarea riscurilor;
- (c) informații suficiente în sprijinul evaluării planului de monitorizare și a proiectului de raport de verificare, inclusiv justificarea deciziilor luate cu privire la caracterul relevant sau nu al inexactităților identificate.

(2) Documentația internă de verificare se redactează astfel încât examinatorul independent menționat la articolele 8 și 21 și organismul național de acreditare să poată evalua dacă verificarea a fost efectuată în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 29

Evidențe și comunicare

(1) Verificatorii păstrează evidențe pentru a demonstra respectarea prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește competența și imparțialitatea propriului personal.

(2) Verificatorii garantează confidențialitatea informațiilor obținute pe parcursul verificării, în conformitate cu standardul armonizat menționat la articolul 27.

Articolul 30

Imparțialitate și independență

(1) Verificatorii se organizează astfel încât să își păstreze obiectivitatea, independența și imparțialitatea. În scopul prezentului regulament, se aplică cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 27.

(2) Verificatorii nu desfășoară activități de verificare pentru o societate care prezintă un risc inacceptabil la adresa imparțialității lor sau în legătură cu care se află într-o situație de conflict de interese.

(3) Se consideră că a apărut un risc inacceptabil la adresa imparțialității sau un conflict de interese, printre altele, atunci când un verificator sau orice parte din cadrul aceleiași entități juridice sau personalul și persoanele contractate care sunt implicate în procesul de verificare oferă:

- (a) servicii de consultanță pentru elaborarea unei părți din procesul de monitorizare și de raportare descris în planul de monitorizare, inclusiv elaborarea metodologiei de monitorizare, redactarea raportului privind emisiile și redactarea planului de monitorizare;
- (b) asistență tehnică pentru dezvoltarea sau menținerea sistemului pentru monitorizarea și raportarea emisiilor sau alte informații relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

- (4) Verificatorii nu externalizează examinarea independentă și nici emiterea raportului de verificare.
- (5) Atunci când verificatorii externalizează alte activități de verificare, aceștia îndeplinesc cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 27.
- (6) Verificatorii stabilesc, consemnează, pun în aplicare și mențin un proces menit să garanteze, în permanență, imparțialitatea și independența lor, precum și imparțialitatea și independența părților din cadrul aceleiași entități juridice și ale întregului personal. În cazul externalizării, aceleași obligații se aplică persoanelor contractate care sunt implicate în procesul de verificare. Acest proces îndeplinește cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 27.

CAPITOLUL IV

ACREDITAREA VERIFICATORILOR

Articolul 31

Domeniul de aplicare al acreditării

Domeniul de aplicare al acreditării verificatorilor vizează evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile.

Articolul 32

Obiectivele procesului de acreditare

Pe parcursul procesului de acreditare și al supravegherii anuale a verificatorilor acreditați, în conformitate cu articolele 36-41, organismele naționale de acreditare evaluează dacă verificatorul și personalul acestuia care efectuează activități de verificare:

- (a) au competențele necesare pentru a evalua planurile de monitorizare și a verifica rapoartele privind emisiile în conformitate cu prezentul regulament;
- (b) evaluează efectiv planurile de monitorizare și verifică rapoartele privind emisiile în conformitate cu prezentul regulament;
- (c) respectă cerințele impuse verificatorilor, menționate la articolele 22-30, inclusiv pe cele privind imparțialitatea și independența.

Articolul 33

Cerințe minime în materie de acreditare

În ceea ce privește cerințele minime în materie de acreditare și cerințele impuse organismelor de acreditare, se aplică standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 referitor la cerințele generale aplicabile organismelor de acreditare care acreditează organisme de evaluare a conformității.

Articolul 34

Criterii aplicabile cererilor de acreditare adresate organismelor naționale de acreditare

- (1) Entitățile juridice stabilite într-un stat membru solicită acreditarea în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.
- (2) În cazul în care entitatea care solicită acreditarea nu este stabilită într-un stat membru, aceasta poate să își adreseze cererea organismului național de acreditare al oricărui stat membru care furnizează acreditarea în sensul articolului 16 din Regulamentul (UE) 2015/757.

Articolul 35

Cereri de acreditare

- (1) Cererile de acreditare conțin informațiile solicitate pe baza standardului armonizat menționat la articolul 33.

- (2) În plus, înainte de începerea evaluării menționate la articolul 36, solicitanții pun la dispoziția organismului național de acreditare, la cererea acestuia, informații privind:
- (a) procedurile și procesele menționate la articolul 27 alineatul (1) și sistemul de control al calității menționat la articolul 27 alineatul (3);
 - (b) criteriile de competență menționate la articolul 22 alineatul (2) literele (a) și (b), rezultatele procesului continuu de garantare a competențelor menționat la articolul respectiv, precum și alte documente relevante privind competența tuturor membrilor personalului implicați în activități de verificare, astfel cum se menționează la articolele 24 și 25;
 - (c) procesul menit să garanteze, în permanență, imparțialitatea și independența, astfel cum se menționează la articolul 30 alineatul (6);
 - (d) experții tehnici și principalii responsabili cu evaluarea planurilor de monitorizare și cu verificarea rapoartelor privind emisiile;
 - (e) procedurile și procesele menite să asigure o verificare corespunzătoare, inclusiv cele referitoare la documentația internă de verificare menționată la articolul 28;
 - (f) evidențele relevante, astfel cum sunt menționate la articolul 29;
 - (g) alte aspecte pe care organismul național de acreditare le consideră pertinente.

Articolul 36

Evaluare

- (1) În scopul evaluării menționate la articolul 32, echipa de evaluare trebuie, cel puțin:
- (a) să examineze toate documentele și evidențele relevante furnizate de către solicitant în temeiul articolului 35;
 - (b) să efectueze o vizită la fața locului pentru a examina un eșantion reprezentativ din documentația internă de verificare și pentru a evalua punerea în aplicare a sistemului de control al calității aplicat de solicitant, precum și procedurile și procesele pentru activitățile de verificare menționate la articolul 27;
 - (c) să aprecieze performanțele și competențele unui număr reprezentativ de membri ai personalului solicitantului care participă la evaluarea planurilor de monitorizare și la verificarea rapoartelor privind emisiile, pentru a se asigura că aceștia acționează în conformitate cu prezentul regulament.
- (2) Echipa de evaluare desfășoară activitățile prevăzute la alineatul (1), în conformitate cu cerințele stabilite de standardul armonizat, astfel cum este menționat la articolul 33.
- (3) Echipa de evaluare îi comunică solicitantului constatările sale și eventualele neregularități identificate și solicită un răspuns, în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat, astfel cum este menționat la articolul 33.
- (4) Solicitantul ia acțiunile corective necesare pentru a remedia neregularitățile raportate în temeiul alineatului (3) și indică în răspunsul său acțiunile pe care le-a întreprins sau pe care plănuiește să le întreprindă în termenul stabilit de organismul național de acreditare pentru a remedia neregularitățile identificate.
- (5) Organismul național de acreditare examinează răspunsul dat de solicitant în temeiul alineatului (4).
- (6) În cazul în care organismul național de acreditare consideră că răspunsul solicitantului sau acțiunile întreprinse sunt insuficiente sau ineficace, acesta îi cere solicitantului să furnizeze informații suplimentare sau să ia măsuri ulterioare.
- (7) Organismul național de acreditare poate, de asemenea, să solicite dovezi care să ateste că acțiunile corective au fost puse efectiv în aplicare sau poate să efectueze o evaluare ulterioară în acest sens.

Articolul 37

Decizia privind acreditarea și certificatul de acreditare

- (1) În momentul elaborării și al luării deciziei de acordare, extindere sau reînnoire a acreditării unui solicitant, organismul național de acreditare ia în considerare cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33.

- (2) Organismul național de acreditare care a hotărât să acorde sau să reînnoiască acreditarea unui solicitant eliberează un certificat de acreditare în acest sens.
- (3) Certificatul de acreditare conține cel puțin informațiile solicitate pe baza standardului armonizat menționat la articolul 33.
- (4) Certificatul de acreditare este valabil timp de cinci ani de la data emiterii sale.

Articolul 38

Supravegherea anuală

- (1) Organismul național de acreditare efectuează o supraveghere anuală a fiecărui verficator căruia i-a eliberat un certificat de acreditare. Această supraveghere cuprinde, cel puțin:
 - (a) o vizită la fața locului, astfel cum se menționează la articolul 36 alineatul (1) litera (b);
 - (b) aprecierea performanțelor și a competențelor unui număr reprezentativ de membri ai personalului verficatorului în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (c).
- (2) Organismul național de acreditare efectuează prima supraveghere a unui verficator în conformitate cu alineatul (1) în termen de 12 luni de la data de eliberare a certificatului de acreditare.
- (3) Programul de supraveghere permite organismului național de acreditare să evalueze eșantioane reprezentative ale activităților verficatorului care intră în domeniul de aplicare al certificatului de acreditare și ale activităților personalului care participă la verificare, în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33.
- (4) Pe baza rezultatelor supravegherii, organismul național de acreditare decide dacă să confirme sau nu menținerea acreditării.
- (5) Atunci când un verficator efectuează o verificare într-un alt stat membru, organismul național de acreditare care l-a acreditat poate solicita organismului național de acreditare din celălalt stat membru să desfășoare activități de supraveghere în numele său și sub răspunderea sa.

Articolul 39

Reevaluarea

- (1) Înainte de expirarea certificatului de acreditare pe care l-a emis, organismul național de acreditare reevaluează verficatorul în cauză pentru a stabili dacă valabilitatea certificatului poate fi prelungită.
- (2) Programul de reevaluare permite organismului național de acreditare să evalueze un eșantion reprezentativ al activităților verficatorului care fac obiectul certificatului.

La planificarea și efectuarea reevaluării, organismul național de acreditare îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33.

Articolul 40

Evaluarea extraordinară

- (1) Organismul național de acreditare poate efectua, în orice moment, o evaluare extraordinară a verficatorului pentru a se asigura că acesta continuă să îndeplinească cerințele prezentului regulament.
- (2) Pentru a-i permite organismului național de acreditare să evalueze necesitatea unei evaluări extraordinare, verficatorul informează de îndată organismul respectiv în legătură cu orice modificări semnificative ale statutului sau ale modului său de funcționare care pot să aibă un impact asupra acreditării sale.

Astfel de modificări semnificative cuprind modificările menționate în standardul armonizat menționat la articolul 33.

*Articolul 41***Măsuri administrative**

- (1) Organismul național de acreditare poate suspenda sau retrage acreditarea unui verficator în cazul în care verficatorul respectiv nu îndeplinește cerințele prezentului regulament.
- (2) Organismul național de acreditare suspendă sau retrage acreditarea unui verficator, la solicitarea acestuia.
- (3) Organismul național de acreditare stabilește, consemnează, pune în aplicare și menține o procedură pentru suspendarea și retragerea acreditării în conformitate cu standardul armonizat menționat la articolul 33.
- (4) Organismul național de acreditare suspendă acreditarea unui verficator în cazul în care acesta:
 - (a) nu a respectat cerințele privind competențele în temeiul articolului 22, procedurile aplicabile activităților de verificare în temeiul articolului 27, documentația internă de verificare în temeiul articolului 28 sau imparțialitatea și independența în temeiul articolului 30;
 - (b) a încălcat orice alți termeni și condiții specifice stabilite de către organismul național de acreditare.
- (5) Organismul național de acreditare retrage acreditarea unui verficator atunci când:
 - (a) verficatorul nu a reușit să remedieze motivul care a stat la baza unei decizii de suspendare a certificatului de acreditare;
 - (b) conducerea superioară a verficatorului a fost găsită vinovată de fraudă;
 - (c) verficatorul a furnizat în mod intenționat informații false.
- (6) Deciziile unui organism național de acreditare de a suspenda sau de a retrage o acreditare în conformitate cu alineatele (1), (4) și (5) fac obiectul unei căi de atac în conformitate cu procedurile stabilite de statele membre în temeiul articolului 5 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.
- (7) Deciziile unui organism național de acreditare de a suspenda sau de a retrage acreditarea intră în vigoare în momentul în care sunt notificate verficatorului. Înainte de adoptarea respectivelor decizii, organismul național de acreditare ia în considerare impactul asupra activităților desfășurate, în funcție de natura neregularității.
- (8) Organismul național de acreditare ridică suspendarea unui certificat de acreditare în cazul în care a primit informații satisfăcătoare care i-au permis să conchidă că verficatorul îndeplinește cerințele prezentului regulament.

CAPITOLUL V

CERINȚE IMPUSE ORGANISMELOR NAȚIONALE DE ACREDITARE*Articolul 42***Organisme naționale de acreditare**

- (1) Sarcinile legate de acreditare în temeiul prezentului regulament sunt îndeplinite de către organisme naționale de acreditare desemnate în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.
- (2) În scopul prezentului regulament, organismul național de acreditare își exercită funcțiile în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33.

*Articolul 43***Echipa de evaluare**

- (1) Organismul național de acreditare desemnează o echipă de evaluare pentru fiecare evaluare realizată în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33.

- (2) Din echipa de evaluare fac parte un evaluator principal, care este responsabil de efectuarea unei evaluări în conformitate cu prezentul regulament, și, după caz, un număr corespunzător de evaluatori sau de experți tehnici care au cunoștințe și experiență în domeniul specific de acreditare.
- (3) Echipa de evaluare cuprinde cel puțin o persoană cu următoarele competențe:
- (a) cunoașterea Regulamentului (UE) 2015/757, a prezentului regulament și a altor acte legislative relevante care sunt menționate la articolul 24 alineatul (2) litera (a);
 - (b) cunoașterea caracteristicilor diferitelor tipuri de nave, precum și a monitorizării și raportării emisiilor de CO₂, a consumului de combustibil și a altor informații relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

Articolul 44

Cerințe de competență impuse evaluatorilor

- (1) Evaluatorii au competența de a desfășura activitățile prevăzute la articolele 36-41. În acest scop, evaluatorul:
- (a) îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 33;
 - (b) are cunoștințe în domeniul auditării datelor și a informațiilor, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (2) litera (b), obținute în cadrul unei formări profesionale sau prin intermediul unei persoane care deține cunoștințe și experiență în acest domeniu.
- (2) Pe lângă cerințele în materie de competență menționate la alineatul (1), evaluatorii principali demonstrează că sunt capabili să conducă o echipă de evaluare.
- (3) Pe lângă cerințele în materie de competență menționate la alineatul (1), examinatorii interni și persoanele care iau decizii privind acordarea, extinderea sau reînnoirea unei acreditări au suficiente cunoștințe și experiență pentru a evalua acreditarea.

Articolul 45

Experții tehnici

- (1) Organismul național de acreditare poate să includă în echipa de evaluare experți tehnici care să dispună de cunoștințe detaliate și de competența specifică necesare într-un anumit domeniu pentru a sprijini evaluatorul principal sau evaluatorul.
- (2) Experții tehnici execută sarcinile specifice care le sunt atribuite, sub îndrumarea și responsabilitatea deplină a evaluatorului principal al respectivei echipe de evaluare.

Articolul 46

Bazele de date ale verficatorilor acreditați

- (1) Organismele naționale de acreditare înființează și gestionează o bază de date care este pusă la dispoziția publicului și conține cel puțin următoarele informații:
- (a) numele, numărul de acreditare și adresa fiecărui verficator acreditat de organismul național de acreditare în cauză;
 - (b) statele membre în care verficatorul efectuează verificarea, dacă este cazul;
 - (c) data la care a fost acordată acreditarea și data de expirare a acesteia;
 - (d) informații privind măsurile administrative care au fost impuse verficatorului.

- (2) Orice modificare a statutului verficatorilor este comunicată Comisiei prin intermediul unui formular standardizat corespunzător.
- (3) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 facilitează și armonizează accesul la bazele de date naționale.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 47

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 septembrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Cunoștințe și experiență specifice sectorului maritim

În sensul articolului 24 alineatul (3), se iau în considerare cunoștințele și experiența în următoarele domenii:

- cunoașterea regulamentelor relevante ale Convenției MARPOL și ale Convenției SOLAS, și anume cele privind eficiența energetică a navelor ⁽¹⁾, Codul tehnic privind NOx ⁽²⁾, Regulamentul privind oxizii de sulf ⁽³⁾, Regulamentul privind calitatea păcurii ⁽⁴⁾, Codul din 2008 privind stabilitatea intactă și orientările relevante (cum ar fi orientările privind elaborarea planului de gestionare a eficienței energetice a navelor – SEEMP);
- posibile relații de sinergie între monitorizarea și raportarea efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 și cu sistemele existente de gestionare specifice sectorului maritim (de exemplu, codul ISM) și alte orientări specifice aplicabile (cum ar fi orientările privind elaborarea SEEMP);
- sursele de emisii de la bordul navei;
- înregistrarea călătoriilor și a procedurilor cu scopul de a asigura integralitatea și exactitatea listei călătoriilor (astfel cum a fost prezentată de societate);
- sursele externe fiabile (inclusiv datele rezultate din monitorizarea navelor) care ar putea servi la verificarea încrucișată a informațiilor cu datele provenite de la nave;
- metodele de calcul al consumului de combustibil, astfel cum se aplică în practică de către nave;
- aplicarea unor praguri de incertitudine în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 și cu orientările relevante;
- aplicarea de factori de emisie pentru toți combustibilii utilizați la bordul navei, inclusiv GNL, combustibilii hibridi și biocombustibilii;
- manipularea și curățarea combustibilului, sistemele de rezervoare;
- întreținerea navei/controlul calității echipamentelor de măsurare;
- documentele privind operațiunea de buncheraj, inclusiv notele de livrare a combustibilului;
- jurnalele de operațiuni, sinteza datelor privind călătoriile și operațiunile portuare, jurnalele de bord;
- documentele comerciale, de exemplu acordurile de navlosire, conosamentele;
- cerințele legale în vigoare;
- funcționarea sistemelor de buncheraj ale navei;
- stabilirea densității combustibilului de către nave, în practică;
- procesele și activitățile legate de fluxurile de date și desfășurate pentru calcularea încărcăturii transportate (în volum sau greutate), astfel cum au fost aplicate tipurilor de nave și activităților în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757;
- conceptul de *deadweight* transportat, aplicabil diverselor tipuri de nave și activități în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928;
- procesele legate de fluxurile de date și desfășurate pentru calcularea distanței parcurse și a timpului petrecut pe mare în călătorii, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757;
- mașinile și sistemele tehnice utilizate la bordul navei pentru determinarea consumului de combustibil, a transportului efectuat și a altor informații relevante.

⁽¹⁾ Regulamentul 22, anexa VI la Convenția MARPOL.

⁽²⁾ Codul tehnic revizuit privind controlul emisiilor de oxizi de azot provenite de la motoare diesel navale, [Rezoluția MEPC.176(58), astfel cum a fost modificată prin Rezoluția MEPC.177(58)].

⁽³⁾ Regulamentul 14, anexa VI la Convenția MARPOL.

⁽⁴⁾ Regulamentul 18, anexa VI la Convenția MARPOL.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2073 AL COMISIEI**din 23 noiembrie 2016****privind rambursarea, în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, a creditelor reportate din exercițiul financiar 2016**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ⁽¹⁾ ale Consiliului, în special articolul 26 alineatul (6),

după consultarea Comitetului pentru fondurile agricole,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, creditele neangajate referitoare la acțiunile finanțate din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) menționate la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 pot fi reportate în exercițiul financiar următor. Această reportare este limitată la 2 % din creditele inițiale și la suma de ajustare a plăților directe menționată la articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, care a fost aplicată în cursul exercițiului financiar precedent. Ea poate conduce la efectuarea unei plăți suplimentare către beneficiarii finali care au făcut obiectul respectivei ajustări financiare.
- (2) În conformitate cu articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, prin derogare de la articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, statele membre trebuie să ramburseze reportarea menționată la articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 beneficiarilor finali care fac obiectul ratei de ajustare în cursul exercițiului financiar în care sunt reportate creditele. Rambursarea respectivă se aplică numai beneficiarilor finali din statele membre care au făcut obiectul disciplinei financiare ⁽⁴⁾ în cursul exercițiului financiar precedent.
- (3) În conformitate cu articolul 26 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, sumele constituind rezerva pentru situațiile de criză din sectorul agricol, menționată la articolul 25 din același regulament, care nu sunt puse la dispoziție pentru măsurile de criză până la finalul exercițiului financiar trebuie luate în considerare atunci când se stabilește cuantumul reportării care trebuie rambursat.
- (4) În conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1146 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, disciplina financiară este aplicată plăților directe în ceea ce privește anul calendaristic 2015 pentru a constitui rezerva pentru situații de criză în valoare de 441,6 milioane EUR. În exercițiul financiar 2016 nu s-a apelat la rezerva pentru situații de criză.
- (5) Pe baza declarațiilor de cheltuieli ale statelor membre pentru perioada 16 octombrie 2015 – 15 octombrie 2016, reducerea disciplinei financiare aplicată efectiv de statele membre în decursul exercițiului financiar 2016 se ridică la 435 de milioane EUR.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 549.

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

⁽⁴⁾ În conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, disciplina financiară nu se aplică în exercițiul financiar 2016 în Bulgaria, Croația și România.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2015/1146 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iulie 2015 de stabilire a ratei de ajustare prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 pentru plățile directe în ceea ce privește anul calendaristic 2015 (JO L 191, 17.7.2015, p. 6).

- (6) În consecință, creditele neutilizate corespunzând sumei de 435 de milioane EUR aferente disciplinei financiare aplicate în decursul exercițiului financiar 2016, care rămâne în limita de 2 % din creditele inițiale, pot fi reportate în exercițiul financiar 2017 în urma unei decizii a Comisiei în conformitate cu articolul 169 alineatul (3) al cincilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.
- (7) Pentru a se garanta că rambursarea respectivelor credite către beneficiarii finali rămâne proporțională cu suma ajustării corespunzătoare disciplinei financiare, este adecvat ca sumele aflate la dispoziția statelor membre pentru rambursare să fie stabilite de către Comisie.
- (8) Pentru a evita obligarea statelor membre să efectueze o plată suplimentară pentru această rambursare, prezentul regulament trebuie să se aplice de la 1 decembrie 2016. În consecință, sumele stabilite prin prezentul regulament sunt definitive și se aplică, fără a aduce atingere aplicării de reduceri în conformitate cu articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, oricăror alte corecții luate în considerare în decizia de plată lunară care privește cheltuielile efectuate de către agențiile de plăți din statele membre pentru luna octombrie a anului 2016, în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, precum și oricăror alte deduceri și plăți suplimentare care urmează să fie efectuate în conformitate cu articolul 18 alineatul (4) din regulamentul în cauză sau oricăror alte decizii care vor fi luate în cadrul procedurii de verificare a conturilor.
- (9) În conformitate cu articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, creditele neangajate pot fi reportate doar în exercițiul financiar următor. Este așadar adecvat ca datele de eligibilitate pentru cheltuielile statelor membre în legătură cu rambursarea în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 să fie stabilite de către Comisie, luând în considerare exercițiul financiar agricol, astfel cum este definit la articolul 39 din regulamentul în cauză.
- (10) Pentru a se ține seama de intervalul de timp scurt dintre comunicarea execuției creditelor FEAGA pentru 2016 în gestiune partajată pentru perioada 16 octombrie 2015 – 15 octombrie 2016 de către statele membre și de necesitatea de a aplica prezentul regulament începând cu 1 decembrie 2016, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Sumele corespunzătoare creditelor care vor fi reportate din exercițiul financiar 2016 în conformitate cu articolul 169 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 și care, în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, sunt puse la dispoziția statelor membre în vederea rambursării către beneficiarii finali care fac obiectul ratei de ajustare în exercițiul financiar 2017, sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

Sumele care vor fi reportate fac obiectul unei decizii de reportare luată de Comisie în conformitate cu articolul 169 alineatul (3) al cincilea paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

Articolul 2

Cheltuielile efectuate de statele membre în legătură cu rambursarea creditelor reportate sunt eligibile pentru finanțare din partea Uniunii doar dacă sumele în cauză au fost plătite beneficiarilor înainte de 16 octombrie 2017.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 decembrie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 noiembrie 2016.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general
Direcția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală*

ANEXĂ

Sume disponibile pentru rambursarea creditelor reportate*(sume în EUR)*

Belgia	6 414 552
Republica Cehă	11 049 216
Danemarca	10 864 696
Germania	60 049 657
Estonia	1 293 797
Irlanda	13 600 170
Grecia	17 254 566
Spania	55 869 779
Franța	90 755 440
Italia	39 147 477
Cipru	368 399
Letonia	1 676 449
Lituania	3 462 420
Luxemburg	416 787
Ungaria	15 068 124
Malta	34 366
Țările de Jos	8 963 299
Austria	7 080 542
Polonia	25 435 226
Portugalia	6 735 448
Slovenia	987 364
Slovacia	5 646 824
Finlanda	6 067 712
Suedia	7 922 613
Regatul Unit	38 847 027

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2074 AL COMISIEI**din 25 noiembrie 2016****de modificare a Regulamentului (UE) nr. 37/2010 în ceea ce privește substanța „salicilat bazic de aluminiu”****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 470/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de stabilire a procedurilor comunitare în vederea stabilirii limitelor de reziduuri ale substanțelor farmacologic active din alimentele de origine animală, de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2377/90 al Consiliului și de modificare a Directivei 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 14 coroborat cu articolul 17,

având în vedere avizul Agenției Europene pentru Medicamente formulat de Comitetul pentru medicamentele de uz veterinar,

întrucât:

- (1) Articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 470/2009 prevede ca limita maximă de reziduuri (denumită în continuare „LMR”) pentru substanțele farmacologic active destinate utilizării în Uniune în medicamentele de uz veterinar pentru animalele de la care se obțin produse alimentare sau în produsele biocide folosite în zootehnie să fie stabilită în cadrul unui regulament.
- (2) Tabelul 1 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 37/2010 al Comisiei ⁽²⁾ stabilește substanțele farmacologic active și clasificarea acestora în ceea ce privește LMR în produsele alimentare de origine animală.
- (3) Salicilatul bazic de aluminiu este inclus în prezent în tabelul respectiv ca substanță permisă pentru uz topic la toate speciile de la care se obțin alimente, cu excepția bovinelor, caprinelor, ecvideelor, iepurilor și peștilor cu înotătoare. Salicilatul bazic de aluminiu este, de asemenea, substanță permisă pentru bovine, caprine, ecvidee și iepuri, în conformitate cu valorile provizorii ale LMR stabilite pentru această substanță, care expiră la 31 decembrie 2016.
- (4) Agenția Europeană pentru Medicamente (denumită în continuare „EMA”) a primit o cerere de modificare a rubricii existente pentru salicilatul bazic de aluminiu, și anume de eliminare a statutului provizoriu al LMR pentru bovine, caprine, ecvidee și iepuri.
- (5) În baza avizului emis de Comitetul pentru medicamente de uz veterinar, EMA a recomandat eliminarea statutului provizoriu al LMR pentru salicilatul bazic de aluminiu pentru bovine, caprine, ecvidee și iepuri.
- (6) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 37/2010 ar trebui modificat în consecință.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru medicamentele de uz veterinar,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul (UE) nr. 37/2010 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 152, 16.6.2009, p. 11.⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 37/2010 al Comisiei din 22 decembrie 2009 privind substanțele active din punct de vedere farmacologic și clasificarea lor în funcție de limitele reziduale maxime din produsele alimentare de origine animală (JO L 15, 20.1.2010, p. 1).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 noiembrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

În tabelul 1 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 37/2010, rubrica referitoare la substanța „salicilat bazic de aluminiu” se înlocuiește cu următorul text:

Substanță farmacologic activă	Reziduu marker	Specie animală	LMR	Țesuturi țintă	Alte dispoziții [conform articolului 14 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 470/2009]	Clasificare terapeutică
„Salicilat bazic de aluminiu	Acid salicilic	Bovine, caprine, ecvidee, ieपुरi	200 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 1 500 µg/kg	Mușchi Grăsimi Ficat Rinichi	NICIO MENȚIUNE	Agenți antidiareici și antiinflamatori intestinali”
		Bovine, caprine, ecvidee	9 µg/kg	Lapte		
	NU SE APLICĂ	Toate speciile de la care se obțin alimente cu excepția bovinelor, caprinelor, ecvideelor, iepurilor și peștilor cu înotătoare	Nu este necesară LMR	NU SE APLICĂ	Numai pentru uz topic	

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2075 AL COMISIEI**din 25 noiembrie 2016****privind alocarea de zile suplimentare pe mare Spaniei în cadrul diviziunilor ICES VIIIc și IXa, cu excepția Golfului Cádiz**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/72 al Consiliului din 22 ianuarie 2016 de stabilire, pentru anul 2016, a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește și grupuri de stocuri de pește, aplicabile în apele Uniunii și, pentru navele de pescuit din Uniune, în anumite ape din afara Uniunii și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/104 ⁽¹⁾, în special punctul 8.5 din anexa IIB,

întrucât:

- (1) Tabelul I din anexa IIB la Regulamentul (UE) 2016/72 stabilește numărul maxim de zile în care navele din Uniune cu o lungime totală mai mare sau egală cu 10 metri, care au la bord sau utilizează traule, plase-pungă daneze sau unelte de pescuit asemănătoare cu dimensiunea ochiului de plasă mai mare sau egală cu 32 mm, setci cu o dimensiune a ochiului de plasă mai mare sau egală cu 60 mm, precum și paragate de fund, pot fi prezente în cadrul diviziunilor ICES VIIIc și IXa, cu excepția Golfului Cádiz, de la 1 februarie 2016 la 31 ianuarie 2017.
- (2) În conformitate cu punctul 8.5 din anexa IIB la Regulamentul (UE) 2016/72, Comisia poate să aloce – pe baza încetărilor definitive ale activităților de pescuit care au avut loc între 1 februarie 2015 și 31 ianuarie 2016 și sub rezerva condițiilor specificate la punctul 8.5 din anexa IIB la Regulamentul (UE) 2016/72 – un număr suplimentar de zile pe mare în care o navă poate fi autorizată de statul său membru de pavilion să fie prezentă în zonă, atunci când transportă la bord unelte reglementate.
- (3) La 27 mai 2016, în conformitate cu punctul 8.4 din anexa IIB la Regulamentul (UE) 2016/72, Spania a prezentat o cerere de zile suplimentare pe mare, însoțită de informații justificative, bazată pe încetarea definitivă a activității de pescuit. La 6 iunie 2016, Spania a confirmat faptul că 14 nave de pescuit și-au încetat activitatea de pescuit între 1 februarie 2015 și 31 ianuarie 2016.
- (4) Având în vedere datele puse la dispoziția Comisiei și ținând cont de metoda de calcul prevăzută la punctul 8.2 din anexa IIB la Regulamentul (UE) 2016/72, Spaniei ar trebui să i se aloce nouă zile suplimentare pe mare pentru navele menționate la punctul 1 din anexa respectivă, pentru perioada cuprinsă între 1 februarie 2016 și 31 ianuarie 2017.
- (5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului pentru pescuit și acvacultură,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Numărul maxim de zile pe mare în care o navă arborând pavilionul Spaniei poate fi autorizată de acest stat să fie prezentă în diviziunile ICES VIIIc și IXa, cu excepția Golfului Cádiz, atunci când transportă la bord sau utilizează unelte de pescuit reglementate și nu face obiectul condițiilor speciale stipulate în tabelul I din anexa IIB la Regulamentul (UE) 2016/72, este mărit la 126 de zile pe an.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 22, 28.1.2016, p. 1.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 noiembrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2076 AL COMISIEI**din 25 noiembrie 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Rundei Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 noiembrie 2016.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Jerzy PLEWA
Director general*

Dir ecția Generală Agricultură și Dezvoltare Rurală

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	90,0
	TR	80,7
	ZZ	85,4
0707 00 05	MA	69,4
	TR	158,6
	ZZ	114,0
0709 93 10	MA	100,9
	TR	141,9
	ZZ	121,4
0805 20 10	MA	71,7
	ZA	138,5
	ZZ	105,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	JM	110,2
	TR	80,3
	ZZ	95,3
0805 50 10	AR	64,7
	CL	90,0
	TR	78,5
	ZZ	77,7
0808 10 80	CL	185,9
	NZ	177,5
	ZA	186,7
	ZZ	183,4
0808 30 90	CN	106,4
	TR	126,8
	ZZ	116,6

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2016/2077 A CONSILIULUI

din 17 octombrie 2016

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Organizației Maritime Internaționale (OMI) cu ocazia celei de a 70-a sesiuni a Comitetului pentru protecția mediului marin și a celei de a 97-a sesiuni a Comitetului pentru siguranța maritimă, în ceea ce privește adoptarea amendamentelor aduse anexei VI la MARPOL, regulii II-1 din Convenția SOLAS, regulilor III/1.4, III/30 și III/37 din Convenția SOLAS, regulilor II-2/1 și II-2/10 din Convenția SOLAS, regulii II-1/3-12 din Convenția SOLAS, Convenției și Codului STCW, Codului pentru instalațiile de protecție contra incendiului și Codului din 2011 privind programul de inspecții intensificate

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Acțiunile întreprinse de Uniune în sectorul transportului maritim ar trebui să urmărească îmbunătățirea siguranței maritime și protejarea mediului marin.
- (2) La reuniunea din cadrul celei de a 69-a sesiuni, Comitetul pentru protecția mediului marin („MEPC”) al Organizației Maritime Internaționale („OMI”) a convenit asupra stabilirii unui sistem obligatoriu de colectare a datelor pentru consumul de combustibil și asupra amendamentelor necesare la capitolul 4 din anexa VI la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave („anexa VI la MARPOL”). Se preconizează că aceste amendamente vor fi adoptate cu ocazia celei de a 70-a sesiuni a MEPC, care va avea loc în luna octombrie 2016.
- (3) La reuniunile din cadrul celei de a 95-a și al celei de a 96-a sesiuni, Comitetul pentru siguranța maritimă (MSC) al OMI a aprobat amendamentele aduse regulii II-1, regulilor III/1.4, III/30 și III/37, regulilor II-2/1 și II-2/10 și regulii II-1/3-12 din Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS), Convenției internaționale și Codului privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart („Convenția și Codul STCW”), Codului internațional pentru instalațiile de protecție contra incendiului („Codul FSS”) și Codului din 2011 privind programul de inspecții intensificate („Codul ESP 2011”). Se preconizează că aceste modificări vor fi adoptate cu ocazia celei de a 97-a sesiuni a MSC, care va avea loc în luna noiembrie 2016.
- (4) Amendamentele la capitolul 4 din anexa VI la MARPOL vor institui un sistem global obligatoriu de colectare a datelor pentru datele care trebuie colectate și raportate anual de către anumite nave, procesele de verificare legate de datele raportate, stabilirea declarațiilor de conformitate, situațiile privind transferul de proprietate, transmiterea datelor către OMI, anonimizarea datelor și accesul la acestea, precum și proceduri pentru confirmarea conformității navelor care arborează pavilionul unor state care nu sunt părți la anexa VI la Convenția MARPOL. Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ stabilește un sistem al UE de monitorizare, raportare și verificare (MRV) a emisiilor de CO₂ și a eficienței energetice în transportul maritim. Regulamentul se aplică de la 1 ianuarie 2018 tuturor navelor de peste 5 000 de tone brute care sosesc în, se află în sau pleacă din porturile aflate sub jurisdicția unui stat membru, indiferent de locul înmatriculării navelor.
- (5) Articolul 22 din Regulamentul (UE) 2015/757 include o clauză de revizuire în eventualitatea unui acord internațional în acest domeniu. Adoptarea amendamentelor la capitolul 4 din anexa VI la MARPOL va declanșa un astfel de proces de revizuire care poate conduce la o propunere de modificare a Regulamentului (UE) 2015/757 pentru a asigura alinierea, în măsura în care acest lucru este adecvat, cu sistemul global de colectare a datelor asupra căruia s-a convenit la nivelul OMI.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 123, 19.5.2015, p. 55).

- (6) Amendamentele aduse regulilor II-1/1, II-1/2, II-1/3, II-1/4, II-1/5, II-1/6, II-1/7, II-1/8-1, II-1/9, II-1/10, II-1/12, II-1/13, II-1/15-17, II-1/19, II-1/21-22 și II-1/35 din Convenția SOLAS vor introduce modificări de redactare a textului și modificări subsecvente, precum și modificări referitoare la cerințele de compartimentare și de stabilitate în caz de avarie, vizând îmbunătățirea capacității de supraviețuire a navelor de pasageri în caz de avarie. Directiva 2009/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ se aplică navelor de pasageri și ambarcațiunilor de mare viteză pentru pasageri angajate în curse interne. Articolul 6 alineatul (2) litera (a) punctul (i) din directiva respectivă prevede că navele noi de pasageri din clasa A trebuie să respecte integral cerințele Convenției SOLAS din 1974, cu modificările ulterioare.
- (7) Amendamentele aduse regulii II-1/1.2 din Convenția SOLAS, noua regulă SOLAS II-1/19-1 și amendamentele aduse regulilor III/1.4, III/30 și III/37 din Convenția SOLAS în ceea ce privește exercițiile de control al avariilor fac parte dintr-o abordare globală menită să consolideze capacitatea de supraviețuire în caz de inundare, cu scopul de a îmbunătăți siguranța navelor noi de pasageri și a celor existente. Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, în special regula V/2 din capitolul V din anexa I, include cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților, ale ofițerilor, ale marinarilor și ale altor membri ai personalului de pe navele de pasageri. Convenția STCW, care a fost integrată în dreptul Uniunii prin Directiva 2008/106/CE, include în tabelele relevante de competențe din Codul STCW cerințe de formare în domeniul stabilității navelor.
- (8) Amendamentele aduse regulilor II-2/1 și II-2/10 din Convenția SOLAS prevăd faptul că extincătoarele cu spumă cu o capacitate de cel puțin 135 l nu mai sunt obligatorii în sălile căldărilor, în cazul căldărilor de tip boiler domestic sub 175 kW sau al celor protejate cu sisteme fixe de stingere a focului, pe bază de apă, cu aplicare locală. Articolul 6 alineatul (2) litera (a) punctul (i) din Directiva 2009/45/CE prevede că navele de pasageri din clasa A trebuie să respecte integral cerințele Convenției SOLAS din 1974, cu modificările ulterioare. În plus, regulile II-2/1 și II-2/10 din Convenția SOLAS se aplică navelor noi de pasageri din clasele B, C și D și navelor existente din clasa B, în conformitate cu anexa I capitolul II-2 partea A punctul 6 („Sisteme fixe de stingere a incendiului în sălile mașinilor”) subpunctul 7 din Directiva 2009/45/CE, în care se prevede că sălile mașinilor și sălile căldărilor ar trebui să fie dotate cu echipamente portabile.
- (9) Amendamentele aduse regulii II-1/3-12 din Convenția SOLAS vor aborda o lacună a actualei reguli în ceea ce privește aplicarea Codului privind nivelurile de zgomot la bordul navelor în cazul navelor al căror contract de construcție a fost încheiat înainte de 1 iulie 2014 și ale căror chile au fost montate sau se aflau într-un stadiu de construcție similar la 1 ianuarie 2015 sau ulterior acestei date, dar a căror livrare nu se realizează înainte de 1 iulie 2018. Articolul 3 din Directiva 2003/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ stabilește cerințele minime pentru protecția lucrătorilor și prevede valori limită de expunere și valori de expunere care declanșează acțiunea. În plus, ca legislație secundară relevantă, articolul 6 alineatul (2) litera (a) punctul (i) din Directiva 2009/45/CE face ca dispozițiile Convenției SOLAS din 1974, cu modificările ulterioare, să se aplice navelor noi de pasageri din clasa A, iar anexa I partea C regula 15 din directiva respectivă stabilește măsurile pentru reducerea zgomotului în sălile mașinilor pentru navele noi din clasele B, C și D.
- (10) Amendamentele aduse Convenției și Codului STCW în ceea ce privește formarea specifică navelor de pasageri și în ceea ce privește părțile A și B din Codul STCW vor aborda noile provocări pe care le comportă creșterea dimensiunii navelor de croazieră moderne și numărul mare de pasageri la bord și vor cuprinde patru niveluri distincte de formare și familiarizare: familiarizarea cu situațiile de urgență pe navele de pasageri, formarea în domeniul gestionării mulțimilor pe navele de pasageri, formarea în domeniul gestionării crizelor și al comportamentului uman pe navele de pasageri și formarea în domeniul navelor de pasageri ro-ro. Directiva 2008/106/CE, în special regula V/2 din capitolul V din anexa I, include cerințe minime obligatorii pentru formarea și calificările comandanților, ale ofițerilor, ale marinarilor și ale altor membri ai personalului de pe navele de pasageri.
- (11) Amendamentele la capitolul 13 din Codul FSS vor clarifica faptul că calculele referitoare la dimensiunea mijloacelor de evacuare, care se bazează pe numărul total de persoane ce se preconizează că vor fi evacuate pe scări și pe uși, coridoare și pasarele, trebuie efectuate separat, pentru două cazuri diferite de ocupare a spațiilor specificate. Articolul 6 alineatul (2) litera (a) punctul (i) din Directiva 2009/45/CE stabilește că navele de pasageri din clasa A trebuie să respecte integral cerințele Convenției SOLAS din 1974, cu modificările ulterioare. În plus, capitolul II-2 partea A din anexa I la Directiva 2009/45/CE aplică Codul FSS, adoptat prin Rezoluția MSC.98(73), navelor din clasele B, C și D construite la 1 ianuarie 2003 sau ulterior acestei date.

⁽¹⁾ Directiva 2009/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind normele și standardele de siguranță pentru navele de pasageri (JO L 163, 25.6.2009, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (JO L 323, 3.12.2008, p. 33).

⁽³⁾ Directiva 2003/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 februarie 2003 privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscuri generate de agenți fizici (zgomot) (JO L 42, 15.2.2003, p. 38).

- (12) În măsura în care amendamentele aduse regulilor II-1/1, II-1/2, II-1/3, II-1/4, II-1/5, II-1/6, II-1/7, II-1/8-1, II-1/9, II-1/10, II-1/12, II-1/13, II-1/15-17, II-1/19, II-1/21-22 și II-1/35 din Convenția SOLAS, regulilor II-2/1 și II-2/10 din Convenția SOLAS și capitolului 13 din Codul FSS pot afecta dispozițiile Directivei 2009/45/CE privind navele de pasageri și ambarcațiunile de pasageri de mare viteză angajate în curse interne, respectivele amendamente intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii.
- (13) Amendamentele la Codul ESP din 2011 asigură alinierea cu Cerințele unificate actualizate ale Asociației internaționale a societăților de clasificare, seria Z10 (IACS UR seria Z10), referitoare la cerințele în materie de evaluare și certificare. Conform articolelor 5 și 6 din Regulamentul (UE) nr. 530/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (¹), aplicarea schemei de evaluare a stării navei (CAS) a OMI este obligatorie pentru petrolierele cu cocă simplă mai vechi de 15 ani. Programul de inspecții intensificate efectuate cu ocazia inspecțiilor la vrachiere și petroliere, denumit pe scurt programul de inspecții intensificate (ESP), specifică modul în care trebuie realizată această evaluare intensificată. Deoarece CAS utilizează ESP ca instrument pentru a-și atinge scopul, orice modificare a inspecțiilor ESP va fi aplicabilă automat prin Regulamentul (UE) nr. 530/2012.
- (14) Uniunea nu este nici membră a OMI, nici parte contractantă la convențiile și codurile relevante. Prin urmare, este necesar ca statele membre să fie autorizate de Consiliu să exprime poziția Uniunii și să își exprime consimțământul privind asumarea de obligații în temeiul acestor amendamente, în măsura în care acestea intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii cu ocazia celei de a 70-a sesiuni a Comitetului pentru protecția mediului marin al OMI este de a-și da acordul cu privire la adoptarea amendamentelor aduse capitolului 4 din anexa VI la Convenția MARPOL, astfel cum se prevede în anexa 7 la documentul MEPC 69/21/Add.1 al OMI.

Articolul 2

- (1) Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii cu ocazia celei de a 97-a sesiuni a Comitetului pentru siguranță maritimă al OMI este de a-și da acordul cu privire la adoptarea următoarelor amendamente la:
- (a) regulile II-1/1, II-1/2, II-1/3, II-1/4, II-1/5, II-1/6, II-1/7, II-1/8-1, II-1/9, II-1/10, II-1/12, II-1/13, II-1/15-17, II-1/19, II-1/21-22 și II-1/35 din Convenția SOLAS, astfel cum sunt prevăzute în anexa 1 la circulara OMI nr. 3644 din 20 mai 2016;
 - (b) regula II-1/1.2 din Convenția SOLAS, noua regulă II-1/19-1 și amendamentele aduse regulilor III/1.4, III/30 și III/37 din Convenția SOLAS, astfel cum sunt prevăzute în anexa 1 la circulara OMI nr. 3644 din 20 mai 2016;
 - (c) regulile II-2/1 și II-2/10 din Convenția SOLAS, astfel cum sunt prevăzute în anexa 1 la circulara OMI nr. 3644 din 20 mai 2016;
 - (d) regula II-1/3-12 din Convenția SOLAS, astfel cum este prevăzută în anexa 1 la circulara OMI nr. 3644 din 20 mai 2016;
 - (e) Convenția și Codul STCW privind pregătirea specifică navelor de pasageri și părțile A și B din Codul STCW, astfel cum sunt prevăzute în anexele 8, 9 și 10 la documentul OMI MSC 96/25/Add.1;
 - (f) capitolul 13 din Codul FSS, astfel cum este prevăzut în anexa 2 la circulara OMI nr. 3644 din 20 mai 2016;
 - (g) Codul ESP din 2011, astfel cum este prevăzut în anexa 4 la circulara OMI nr. 3644 din 20 mai 2016.
- (2) În cazul în care amendamentele la regula II-1/6 din Convenția SOLAS menționate la alineatul (1) litera (a) vor fi revizuite în cadrul celei de a 97-a sesiuni a Comitetului OMI pentru siguranța maritimă, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii este de a fi de acord cu modificările respectivelor amendamente care îmbunătățesc nivelurile actuale de siguranță.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 530/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 privind accelerarea introducerii cerințelor referitoare la coca dublă sau a unor standarde de proiectare echivalente pentru petrolierele cu cocă simplă (JO L 172, 30.6.2012, p. 3).

Articolul 3

- (1) Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii, astfel cum este prevăzută la articolele 1 și 2, se exprimă de către statele membre care sunt membre ale OMI, acționând împreună în interesul Uniunii.
- (2) Se poate conveni asupra unor modificări minore ale pozițiilor menționate la articolele 1 și 2 fără a fi necesară o decizie suplimentară a Consiliului.

Articolul 4

Prin prezenta decizie, statele membre sunt autorizate să își exprime consimțământul, în interesul Uniunii, în ceea ce privește asumarea de obligații în temeiul amendamentelor menționate la articolele 1 și 2, în măsura în care acestea intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 17 octombrie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
L. SÓLYMOS

DECIZIA (UE) 2016/2078 A COMISIEI**din 4 iulie 2016****privind ajutorul de stat SA.41617-2015/C (ex SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN)] pus în aplicare de Țările de Jos în favoarea clubului de fotbal profesionist NEC din Nijmegen**

[notificată cu numărul C(2016) 4048]

(Numai textul în limba neerlandeză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolul 108 alineatul (2) din tratat ⁽¹⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) În 2010, Comisia a fost informată de cetățeni că Țările de Jos au pus în aplicare o măsură de ajutor în favoarea clubului de fotbal profesionist NEC din Nijmegen. Plângerile au fost înregistrate cu numerele SA.31616 și SA.31767. În 2010 și în 2011, Comisia a primit, de asemenea, plângeri cu privire la măsurile în favoarea altor cluburi de fotbal profesionale din Țările de Jos, și anume MVV din Maastricht, Willem II din Tilburg, FC Den Bosch din 's-Hertogenbosch și PSV din Eindhoven. Prin scrisoarea din 2 septembrie 2011, Țările de Jos au transmis Comisiei informații suplimentare privind măsura referitoare la NEC.
- (2) Prin scrisoarea din 6 martie 2013, Comisia a informat Țările de Jos că a decis să inițieze, în ceea ce privește măsurile de ajutor în favoarea cluburilor Willem II, NEC, MVV, PSV și FC Den Bosch, procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din tratat.
- (3) Decizia Comisiei de a iniția procedura (denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii”) a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la măsurile în cauză.
- (4) Țările de Jos au prezentat observații în cadrul procedurii privind măsura de ajutor în favoarea NEC prin scrisoarea din 6 iunie 2013, care a inclus observațiile din partea municipalității din Nijmegen (denumită în continuare „municipalitatea”), în calitate de parte interesată. La 27 februarie 2015 a avut loc o reuniune cu Țările de Jos la care a luat parte și municipalitatea. La 10 aprilie 2015, 11 mai 2015, 13 mai 2015 și 16 iulie 2015 au fost primite informații suplimentare din partea Țărilor de Jos. Comisia nu a primit observații de la alte părți interesate.
- (5) În urma deciziei de inițiere a procedurii, în acord cu Țările de Jos, investigațiile referitoare la diferitele cluburi au fost derulate separat. Investigația privind NEC a fost înregistrată cu numărul de caz SA.41617.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURII**2.1. Măsura și beneficiarul acesteia**

- (6) Federația națională de fotbal *Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond* (denumită în continuare „KNVB”) este organizația umbrelă pentru competiția de fotbal profesionist și de amatori. În Țările de Jos, fotbalul profesionist este organizat într-un sistem pe două niveluri. În sezonul 2014-2015, acesta număra 38 de cluburi, din care 18 jucau în prima ligă (*eredivisie*) și 20 în liga secundă (*eerste divisie*).

⁽¹⁾ Decizia Comisiei în cazul SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) – Ajutorul acordat de Țările de Jos unor cluburi de fotbal profesionist din Țările de Jos în perioada 2008-2011 – Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO C 116, 23.4.2013, p. 19).

⁽²⁾ A se vedea nota de subsol 1.

- (7) *Nijmegen Eendracht Combinatie* (denumit în continuare „NEC”) a fost înființat în 1900 și joacă meciurile de acasă în Nijmegen. Structura juridică a NEC este următoarea: societățile *Nijmegen Eendracht Combinatie B.V.*, *Exploitatie-Maatschappij De Goffert B.V.* și *N.E.C. horeca B.V.* sunt deținute de fundația *Stichting Administratiekantoor N.E.C.* Societatea *Exploitatie-Maatschappij De Goffert B.V.* este beneficiarul măsurii de ajutor. Conform informațiilor prezentate de Țările de Jos, NEC este o întreprindere mijlocie, cu 62,3 angajați echivalent normă întreagă în anul 2015 (69,5 angajați echivalent normă întreagă în 2010). În perioada vizată de actuala investigație, NEC a jucat în prima ligă. Acesta a participat ultima dată la un turneu european (Cupa UEFA) în sezonul 2008-2009.
- (8) Din 2003, NEC este principalul – dar nu singurul – utilizator al stadionului multifuncțional Goffert, situat în vastul parc Goffert din Nijmegen. Lângă stadion, în parcul Goffert, un complex sportiv multifuncțional, *De Eendracht*, a fost construit în 2003 de către municipalitate cu sprijin din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDR). Complexul *De Eendracht* este închiriat către NEC și este utilizat, de asemenea, de alte persoane pentru antrenamente.
- (9) Relațiile dintre municipalitate și NEC cu privire la *De Eendracht* sunt prevăzute în două contracte încheiate în 2003: un acord de intenție în vederea dezvoltării zonei în care este situat *De Eendracht* în contextul viziunii mai largi asupra politicii în domeniul sporturilor a municipalității, precum și un contract de închiriere pentru *De Eendracht*.
- (10) În 2008 și 2009, NEC s-a adresat în scris autorităților municipale în legătură cu o clauză inclusă în contracte conform căreia acesta avea dreptul să achiziționeze complexul *De Eendracht* de la municipalitate. Referindu-se la clauză ca la o „opțiune de cumpărare”, NEC a scris că s-a intenționat ca NEC să achiziționeze „*opstalrecht*” sau dreptul de suprafață⁽³⁾ asupra complexului. În prima sa scrisoare, NEC a propus să renunțe la opțiunea sa de cumpărare în schimbul unei compensații în valoare de 2,3 milioane EUR, calculată pe baza valorii contabile estimate și a valorii reale a complexului, conform expertizei externe. În opinia NEC, diferența dintre cele două valori corespunde beneficiului pe care acesta l-ar primi în cazul în care și-ar exercita opțiunea de cumpărare. Într-o a doua scrisoare NEC a informat municipalitatea că dorește să își exercite opțiunea de cumpărare.
- (11) În 2010, municipalitatea a primit avize juridice de la două cabinete de avocatură cu privire la acest aspect: unul în ianuarie 2010, celălalt în septembrie 2010. Primul aviz a subliniat o clauză din contractul de închiriere conform căreia contractul acoperea perioada până când *De Eendracht* urma să fie achiziționat de către chirias (NEC) și a menționat faptul că a fost intenția municipalității și a NEC ca respectivul complex să fie achiziționat de NEC, din momentul în care nu vor exista obiecții împotriva acestui fapt din partea FEDR. Acesta a concluzionat că NEC deținea un drept real (solid) de a solicita cumpărarea. Al doilea aviz a fost solicitat la insistența Consiliului municipal cu privire la presupusa soliditate a revendicării formulate de NEC. Avizul a concluzionat că exista doar o obligație din partea municipalității de a negocia cu NEC, dat fiind că respectiva clauză nu prevede un preț sau un mecanism de stabilire a prețului.
- (12) Municipalitatea a fost de acord să achiziționeze opțiunea de cumpărare pentru suma de 2,2 milioane EUR în septembrie 2010. Țările de Jos nu au notificat, în conformitate cu articolul 108 alineatul (3) din tratat, intenția acestora de a rambursa NEC pentru renunțarea la opțiunea sa de cumpărare. În legătură cu această tranzacție a fost inițiată procedura oficială de investigare și, ca atare, aceasta face obiectul prezentei decizii.

2.2. Motivele pentru inițierea procedurii

- (13) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că măsurile de ajutor acordate în favoarea cluburilor profesioniștii de fotbal sunt susceptibile să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. În plus, Comisia a ajuns la concluzia preliminară că municipalitatea a acordat un avantaj selectiv în favoarea NEC prin utilizarea resurselor de stat și, prin urmare, a furnizat ajutor de stat clubului de fotbal.
- (14) În primul rând, în ceea ce privește existența unei opțiuni de cumpărare, Comisia a concluzionat că, întemeindu-se exclusiv pe primul aviz juridic și ignorând cel de al doilea aviz, mai elaborat, Țările de Jos nu au demonstrat că NEC deținea o opțiune de cumpărare, la un preț care nici nu fusese stabilit în contract, nici nu fusese negociat.

(3) În conformitate cu articolul 5:101 din Codul civil neerlandez, un „drept de suprafață” (latină: *ius superficies*) este un drept imobiliar care permite titularului acestuia – „supreficiarul” – să dețină sau să achiziționeze pentru el însuși clădiri, construcții sau plante (vegetație) aflate în subsolul, pe sau deasupra unui bun imobil deținut de altcineva.

- (15) În al doilea rând, în ceea ce privește conformitatea cu piața a prețului plătit în schimbul renunțării la opțiunea de cumpărare invocată, Comisia a reiterat faptul că orientările furnizate prin Comunicarea Comisiei privind elementele de ajutor de stat în vânzările de terenuri de către autoritățile publice ⁽⁴⁾ (denumită în continuare „Comunicarea privind vânzările de terenuri”), care au fost invocate de Țările de Jos, se referă numai la „vânzarea de terenuri și clădiri publice. Acestea nu se referă la achiziția publică de terenuri și clădiri sau la închirierea sau concesionarea de terenuri și clădiri de către autoritățile publice. Astfel de tranzacții ar putea include, de asemenea, elemente de ajutor de stat”. În plus, Comisia a afirmat că, probabil, operatorii din economia de piață ar analiza, de asemenea, probabilitatea ca un locatar să își exercite opțiunea de cumpărare, presupunând că aceasta există. Aceștia ar analiza, printre altele, mijloacele financiare aflate la dispoziția sa.
- (16) În al treilea rând, Comisia a observat că, la momentul acordării ajutorului, NEC se confrunța cu dificultăți financiare, suficient de grave pentru a pune în pericol viitorul acestuia în calitate de club de fotbal profesionist. În momentul verificării planului de afaceri al NEC pentru 2010-2011, KNVB a solicitat clubului NEC o garanție externă în valoare de 1 967 000 EUR în iulie 2010, în lipsa căreia NEC risca să își piardă licența. Garanția (care, conform informațiilor de care dispune Comisia, a fost furnizată de către o societate comercială privată și, prin urmare, nu a implicat resurse de stat) a fost necesară în plus față de suma de 2,2 milioane EUR care face obiectul prezentei decizii. Însuși clubul NEC a indicat în iunie 2010 că poziția sa financiară era îngrijorătoare, cu un capital propriu negativ, un rezultat operațional negativ în 2009-2010 și o poziție de lichiditate precară. NEC încetase să mai plătească chiria în septembrie 2009.
- (17) În vederea evaluării compatibilității ajutorului cu Liniile directe privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽⁵⁾ (denumite în continuare „liniile directe”), Comisia a solicitat informații cu privire la respectarea tuturor cerințelor prevăzute în liniile directe.
- (18) În special, Comisia nu a putut să verifice dacă cerințele prevăzute la punctele 34-37 din liniile directe cu privire la natura și punerea în practică a unui plan de restructurare au fost respectate. De asemenea, Comisia nu a putut să verifice dacă au fost adoptate măsuri compensatorii adecvate în sensul punctelor 38-42. În plus, trebuia să se demonstreze că ajutorul a fost limitat la minimumul necesar, că beneficiarul însuși a plătit o contribuție proprie adecvată la restructurarea sa, că Țările de Jos vor furniza rapoarte de monitorizare și că principiul „pentru prima și ultima dată” va fi respectat.

3. OBSERVAȚIILE DIN PARTEA ȚĂRILOR DE JOS

- (19) Țările de Jos contestă faptul că măsura constituie ajutor de stat.
- (20) În acest sens, Țările de Jos subliniază, în primul rând, contextul important al tranzacției. În opinia Țărilor de Jos, decizia de inițiere a procedurii a cuprins o serie de erori de fapt în această privință. Contrar celor afirmate în decizia de inițiere a procedurii, stadionul Goffert avea un caracter multifuncțional și înainte de 2003. Municipalitatea consideră că utilizarea complexului De Eendracht (și a stadionului Goffert) în scopuri care nu sunt legate de sport este un factor contextual important.
- (21) În special, Țările de Jos subliniază interesul pe care municipalitatea l-a avut în dezvoltarea parcului pentru sport de performanță și inovare (denumit în continuare „TIP”) ⁽⁶⁾, din care ar face parte stadionul Goffert existent și De Eendracht. Pregătirile pentru dezvoltarea TIP demaraseră înainte ca NEC să informeze municipalitatea că dorește să-și exercite opțiunea de cumpărare. Complexul De Eendracht a jucat un rol important în cadrul planurilor referitoare la TIP derulate de municipalitate. Țările de Jos subliniază faptul că pregătirile pentru TIP au continuat mult timp după tranzacția care a avut loc în septembrie 2010. Abia în martie 2012 Consiliul municipal a decis să stopeze pregătirile pentru TIP. În opinia Țărilor de Jos, Comisia ar trebui să ia în considerare în mod explicit faptul că, la momentul respectiv, pentru municipalitate era extrem de important să păstreze proprietatea deplină asupra complexului De Eendracht (atât asupra terenului pe care este construit acesta, cât și asupra clădirii), pentru a permite dezvoltarea TIP.

⁽⁴⁾ JO C 209, 10.7.1997, p. 3.

⁽⁵⁾ Comunicarea Comisiei – Liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate (JO C 244, 1.10.2004, p. 2). Aplicarea liniilor directe a fost prelungită prin Comunicarea Comisiei privind prelungirea aplicării Liniilor directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate din 1 octombrie 2004 (JO C 296, 2.10.2012, p. 3).

⁽⁶⁾ Municipalitatea intenționa să transforme o mare parte din parcul Goffert într-un „*Topsport- en Innovatie Park*” („TIP”), cu o abordare multidisciplinară acoperind domeniile sportului, educației, sănătății și științei. Acest proiect a fost între timp anulat. Viitoarea finanțare a TIP nu a făcut obiectul deciziei de inițiere a procedurii.

- (22) În acest sens, Țările de Jos fac referire la raportul privind efectele economice preconizate ale TIP, publicat de firma de consultanță European and Regional Affairs Consultants în aprilie 2009. În raport se estima că TIP va avea un impact pozitiv asupra economiei municipalității, implicând inclusiv o creștere a ratei ocupării forței de muncă și a cheltuielilor, dar și multe alte efecte economice pozitive indirecte în domenii cum ar fi dezvoltarea cunoștințelor, inovare, educație, precum și asupra nivelurilor generale de activitate. Raportul „Impactul și oportunitățile proiectului TIP din Nijmegen”, elaborat de municipalitate și Buck Consultants, subliniază în mod specific rolul exemplar al De Eendracht în dezvoltarea TIP.
- (23) În al doilea rând, Țările de Jos subliniază soliditatea revendicării formulate de NEC. Acestea au clarificat contextul care a condus la stabilirea opțiunii de cumpărare. Municipalitatea a subliniat că acest fapt este legat de renunțarea de către NEC la dreptul de suprafață asupra complexului pentru amatori existent la vremea respectivă, pentru a permite municipalității să înlocuiască acest complex cu noul complex De Eendracht. În 2000, dreptul de suprafață asupra complexului pentru amatori existent revenea clubului NEC, în timp ce municipalitatea deținea terenul pe care era construit acesta. Întrucât complexul nu mai respecta cerințele stabilite de KNVB pentru continuarea activităților legate de fotbal, municipalitatea – în consultare cu NEC – a decis în 2002 să construiască un nou complex multifuncțional, De Eendracht. De Eendracht a fost construit cu bani publici, fiind parțial finanțat cu sprijin din partea FEDR. Pentru a putea solicita sprijin din partea FEDR, complexul trebuia să fie realizat de către municipalitate, iar clădirea nu putea fi vândută timp de cinci ani. Prin urmare, NEC a renunțat la dreptul său de suprafață asupra complexului, însă a dobândit o opțiune de cumpărare pentru (dreptul de suprafață privind) noul complex De Eendracht. Potrivit celor afirmate de Țările de Jos, intenția era aceea ca NEC să poată prelua complexul De Eendracht, după ce acest lucru nu ar mai fi fost interzis prin cerințele FEDR, chiar dacă prețul de achiziție nu era stabilit la momentul respectiv.
- (24) Prin urmare, Țările de Jos contestă faptul că municipalitatea a luat în considerare doar unul dintre cele două avize juridice (a se vedea considerentul 14). În schimb, acestea subliniază că nu a existat niciodată un conflict între municipalitate și NEC cu privire la revendicarea în cauză, care a fost considerată solidă de către ambele părți. Țările de Jos se referă la articolul 6:217 din Codul civil al Țărilor de Jos, conform căruia un simplu consens între părți este suficient pentru a încheia un acord.
- (25) Opțiunea de cumpărare poate fi dedusă din acordul de intenție și din contractul de închiriere încheiate între municipalitate și societatea *Exploitiemaatschappij De Goffert B.V.* (a se vedea considerentul 9). Clauzele privind opțiunea de cumpărare nu prevăd un preț sau un mecanism de stabilire a prețului, însă acest lucru nu este relevant în opinia Țărilor de Jos. În cazul contractelor de achiziție prin care părțile nu au stabilit un preț, articolul 7:4 din Codul civil al Țărilor de Jos prevede plata unui „preț rezonabil” de către cumpărător.
- (26) În concluzie, municipalitatea susține că decizia de a nu urma cel de al doilea aviz juridic a avut la bază motive solide și întemeiate, întrucât s-a considerat că argumentele prezentate în cel de al doilea aviz juridic nu erau valabile. Această apreciere este confirmată și de faptul că autorul primului aviz juridic a reacționat la cel de al doilea aviz, menținându-și recomandările. Municipalitatea subliniază că cel de al doilea aviz a avut în mod clar o motivație politică, întrucât a fost solicitat de către partidele de opoziție reprezentate în Consiliul municipal. Faptul că cel de al doilea aviz era mai elaborat (considerentul 14) nu poate conduce la o concluzie cu privire la validitatea argumentelor cuprinse în acesta.
- (27) În această privință, municipalitatea notează, de asemenea, că acordul dintre NEC și municipalitate face obiectul dreptului privat național și, ca atare, orice evaluare a valabilității revendicării formulate de NEC trebuie efectuată de către un judecător din Țările de Jos.
- (28) În al treilea rând, în ceea ce privește determinarea valorii opțiunii de cumpărare, Țările de Jos au furnizat, de asemenea, clarificări suplimentare. Țările de Jos subliniază că existența unui avantaj (și, prin urmare, a unui ajutor de stat) nu poate fi presupusă doar pe baza faptului că prețul este stabilit pe baza negocierilor. În cazul NEC, prețul opțiunii de cumpărare a fost stabilit pe baza unei evaluări independente și, prin urmare, este conform cu piața, în opinia autorităților neerlandeze. Într-adevăr, Țările de Jos susțin că tranzacția nu a fost selectivă și că nu a oferit un avantaj clubului NEC.
- (29) Țările de Jos fac referire la faptul că o măsură nu este selectivă dacă aceasta se bazează pe o măsură națională generală. În special, tranzacția se bazează pe Codul civil, care are un domeniu de aplicare general și se aplică tuturor întreprinderilor. Valoarea tranzacției a fost calculată pe baza dispozițiilor Codului civil, care prevede achitarea unui „preț rezonabil”. Potrivit celor afirmate de Țările de Jos, acest lucru este valabil deoarece a fost efectuată o evaluare independentă în aprilie 2009. Acestea au concluzionat că tranzacția nu a fost selectivă.

- (30) Chiar dacă tranzacția ar fi considerată selectivă, NEC nu ar fi beneficiat de niciun avantaj, întrucât municipalitatea a acționat ca un investitor în economia de piață și a plătit prețul pieței. Țările de Jos subliniază practica decizională a Comisiei de a utiliza Comunicarea privind vânzările de terenuri prin analogie atunci când cazurile se referă la evaluarea altor active și drepturi de proprietate. Întrucât, în cazul de față, tranzacția se bazează pe o evaluare astfel cum este prevăzut în Comunicarea privind vânzările de terenuri, aceasta poate fi considerată conformă cu piața. Inclusiv în cazul în care Comunicarea privind vânzarea terenurilor nu ar fi aplicabilă, tranzacția ar rămâne conformă cu piața, întrucât un investitor privat în economia de piață ar fi determinat, de asemenea, valoarea opțiunii de cumpărare pe baza unei evaluări independente.
- (31) Municipalitatea a subliniat că există o legătură strânsă între valoarea tranzacției și valoarea complexului De Eendracht. Raportul de evaluare independent (din 7 aprilie 2009) se axează pe două valori. Pe de o parte, acesta a stabilit prețul de vânzare pe care un vânzător l-ar putea primi din vânzarea dreptului de suprafață (pe o perioadă de 30 de ani) în ceea ce privește complexul pe baza contractului de închiriere existent între municipalitate și NEC [...] (*). Pe de altă parte, acesta a stabilit prețul de vânzare pe care un vânzător l-ar putea primi din vânzarea dreptului de suprafață în ceea ce privește complexul pe baza contractelor de subînchiriere existente între NEC și sublocatarii acestuia, ținând seama de evoluția valorilor de piață ale chiriilor. Într-adevăr, complexul a făcut obiectul unor contracte de închiriere atât între NEC și municipalitate, cât și între NEC și părți terțe (NEC acționând în calitate de operator al complexului), a se vedea, de asemenea, considerentul 8. Această a doua valoare a fost stabilită la [...] EUR.
- (32) Cele două evaluări se bazează, cu alte cuvinte, pe ipoteza că respectivul complex va fi vândut în stare închiriată. Țările de Jos susțin că, în conformitate cu legislația neerlandeză, o tranzacție de vânzare nu aduce atingere situației locale. Noul proprietar al unui bun imobil înlocuiește fostul proprietar în calitate de parte locatoare. Prin urmare, este o practică comună să se stabilească valoarea de vânzare a unui bun imobil închiriat pe baza venitului rezultat din chirie.
- (33) Evaluările independente arată că municipalitatea ar putea să vândă complexul De Eendracht în stare închiriată către o parte terță pentru un preț de cel mult [...] EUR. Potrivit celor afirmate de Țările de Jos, acesta este egal cu prețul maxim care ar putea fi solicitat de la NEC pentru complex. Din momentul în care NEC ar dobândi dreptul de suprafață în ceea ce privește complexul De Eendracht, acesta ar putea să vândă acest drept pentru un preț de cel mult [...] EUR. Potrivit celor afirmate de Țările de Jos, acest lucru înseamnă că NEC renunța la un potențial avantaj de maximum [...] 2 064 000 EUR. În timpul negocierilor cu NEC, valoarea finală a opțiunii de cumpărare a fost stabilită la [...] 2 223 000 EUR. [...]. Comisia notează că evaluarea nu a luat în considerare în mod explicit situația concretă, și anume cea în care chiar NEC ar achiziționa complexul.
- (34) Țările de Jos au furnizat informații generale suplimentare cu privire la cifrele referitoare la chiriile utilizate în raportul de evaluare pentru a explica diferența semnificativă dintre cele două evaluări. În special, Țările de Jos subliniază faptul că o serie de factori au avut un efect de scădere a prețului de închiriere, astfel cum a fost stabilit pentru NEC:
- Exploitiemaatschappij De Goffert B.V.* nu doar a închiriat complexul, ci a acționat, de asemenea, în calitate de societate de exploatare pentru a subînchiria părți din complex către părți terțe. De Eendracht a avut un caracter experimental clar, iar municipalitatea a utilizat realizarea acestui nou complex pentru a consolida legătura complexului cu activitățile societale, mediul economic și cartierele învecinate. Nu era sigur dacă aceste proiecte socio-economice vor fi un succes în practică și nu s-a exclus posibilitatea ca unele părțile terțe să renunțe. Acest lucru a contribuit la sporirea riscului pentru *Exploitiemaatschappij De Goffert B.V.*
 - Exploitiemaatschappij De Goffert B.V.* s-a ocupat, de asemenea, de întreținerea și înlocuirea terenurilor, care anterior erau întreținute de municipalitate.
 - NEC era singurul partener posibil care putea realiza obiectivele socio-economice ale municipalității.
 - NEC deținea inițial un drept de suprafață asupra complexului, însă a renunțat la acesta în mod gratuit (a se vedea considerentul 23).
- Pe această bază, Țările de Jos consideră că prețul chiriei plătite de NEC, care constituie baza pentru prima valoare calculată în impozitare, este conform cu piața.
- (35) În plus, Țările de Jos au precizat că respectivul contract de închiriere încheiat între NEC și municipalitate trebuie să fie considerat un contract de închiriere pentru o perioadă determinată, care nu putea fi reziliat de către municipalitate înainte de data încheierii acestuia, care coincide cu transferul dreptului de suprafață către NEC. Acest lucru explică de ce impozitarea calculează prima valoare pe baza unei chirii statice, în timp ce a doua valoare ia în considerare evoluția valorilor de piață ale chiriilor.

(*) Informații confidențiale.

- (36) Țările de Jos subliniază faptul că suma de 2,2 milioane EUR datorată clubului NEC pentru opțiunea de cumpărare nu a fost plătită ci, mai degrabă, utilizată parțial pentru a acoperi creanțe restante față de NEC și parțial ca o plată în avans a chiriei (chirie garantată). În același timp, contractul de închiriere a fost prelungit până la sfârșitul lunii februarie 2013 iar chiria a fost majorată [...]. Presupunând că valoarea chiriei inițiale a fost conformă cu piața, Țările de Jos susțin că majorarea plasează noua chirie peste nivelurile pieței. Alternativ, noua chirie ar trebui considerată conformă cu piața, potrivit celor afirmate de Țările de Jos.
- (37) În al patrulea rând, Țările de Jos susțin că municipalitatea a luat în considerare situația financiară a NEC în momentul efectuării tranzacției. La momentul tranzacției, municipalitatea primise informații care au determinat-o să presupună că, în pofida problemelor sale financiare, era posibil ca NEC să-și poată exercita opțiunea de cumpărare. În special, în una dintre scrisorile sale (a se vedea considerentul 10), NEC informase în mod explicit municipalitatea cu privire la interesul manifestat de o parte comercială de a achiziționa De Eendracht, eventual prin intermediul NEC. Prin urmare, problemele financiare cu care se confrunta NEC nu împiedicau în mod necesar achiziționarea de către acesta a De Eendracht. În plus, la 3 septembrie 2010, municipalitatea a fost informată că NEC primise finanțare de la o parte comercială: o societate [...] cumpărase în avans o parte din biletele (pe sezon) pentru sezoanele 2011-2012, 2012-2013 și 2013-2014. Aceasta este tranzacția la care a făcut referire Comisia în decizia de inițiere a procedurii, însă, contrar celor afirmate în decizie, finanțarea nu a luat forma unei garanții, iar prețul plătit a fost mult mai mare decât suma de 1,9 milioane EUR menționată în decizia de inițiere a procedurii (și anume, circa 4 milioane EUR) (a se vedea considerentul 16). Acest semn de încredere în situația financiară a NEC din partea unui investitor comercial a constituit un motiv în plus pentru ca municipalitatea să accepte, la momentul respectiv, ca o posibilitate exercitarea de către NEC a opțiunii sale de cumpărare a De Eendracht.
- (38) În concluzie, potrivit celor afirmate de Țările de Jos, municipalitatea a acționat ca un investitor în economia de piață, ținând seama de situația financiară (percepută) a NEC de la momentul respectiv.
- (39) În mod alternativ, Țările de Jos susțin că, inclusiv în cazul în care măsura ar constitui ajutor de stat, aceasta ar fi compatibilă cu piața internă. Potrivit celor afirmate de Țările de Jos, condițiile din liniile directoare sunt îndeplinite, iar măsura ar putea, ca atare, să fie considerată compatibilă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat. Țările de Jos au oferit informații factuale în sprijinul acestei afirmații.
- (40) În ceea ce privește situația financiară a NEC la momentul tranzacției, Țările de Jos au prezentat noi dovezi care demonstrează că NEC era o întreprindere în dificultate. Municipalitatea solicitase un raport privind situația financiară și perspectivele viitoare ale clubului, care a fost transmis de către firma de contabilitate BDO (*) la scurt timp după efectuarea tranzacției (la 29 octombrie 2010). Acesta se referă la rezultatele negative ale societății [...], capitalul propriu negativ [...] și o evoluție negativă a capitalului circulant [...]. Raportul arată că rezultatele societății în ceea ce privește NEC au fost negative și în scădere în cursul unei perioade de trei ani. Deși NEC a reușit să-și păstreze rezultatele nete pozitive în aceeași perioadă (ca urmare a veniturilor provenite din drepturile de transfer și de vânzare de jucători), raportul demonstrează clar nivelul în scădere al veniturilor, în timp ce structura de costuri a NEC a rămas, în mare parte, neschimbată. În plus, capitalul propriu a fost negativ în ultimii trei ani, iar solvabilitatea NEC s-a diminuat în aceeași perioadă.
- (41) În ceea ce privește planul de restructurare, NEC a stabilit un plan de îmbunătățire („*Plan van Aanpak*”) (**) pentru a-și depăși problemele financiare. Planul a fost transmis către KNVB în august 2010. Acesta include o descriere a circumstanțelor situației financiare, comparații de referință cu alte cluburi de fotbal similare și măsurile planificate pentru a obține statutul de categoria 2 (și anume, indicând faptul că sănătatea financiară a clubului este „suficientă”, a se vedea, de asemenea, considerentul 75).
- (42) În ceea ce privește măsurile compensatorii, Țările de Jos observă că, în cazul în care ar exista elemente de ajutor, acestea sunt limitate ca dimensiune, prin urmare, efectele negative asupra concurenței sunt relativ reduse. Cu toate acestea, mai multe măsuri compensatorii au fost incluse în planul de restructurare KNVB.
- (43) În plus, orice sprijin a fost limitat la minimumul necesar. În acest sens, o contribuție proprie importantă la restructurare a fost realizată prin intermediul măsurii menționate în considerentele 16 și 37, prin care o modificare a condițiilor de rambursare a unui împrumut a condus la o scădere a costurilor fixe de rambursare cu 250 000 EUR pe an.
- (44) În ceea ce privește monitorizarea, Țările de Jos s-au angajat să transmită Comisiei rapoartele solicitate.

(*) „*Onderzoek naar financiële situatie en financieel toekomstperspectief N.E.C.*”, raportul din 29 octombrie 2010 al BDO, Nijmegen.

(**) *Plan van aanpak NEC*, august 2010.

- (45) În sfârșit, Țările de Jos confirmă că nu sunt și nu vor fi puse în aplicare alte măsuri de ajutor în favoarea NEC.

4. EVALUAREA MĂSURII

4.1. Existența unui ajutor de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) din tratat

- (46) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, ajutorul de stat este ajutorul acordat de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre. Condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) din tratat sunt cumulative, prin urmare, pentru ca o măsură să fie considerată ajutor de stat trebuie să fie îndeplinite toate condițiile.
- (47) Achiziționarea de către municipalitate a presupusului drept deținut de NEC de cumpărare a De Eendracht pentru suma de 2,2 milioane EUR a fost finanțată din resurse de stat, având în vedere că fondurile pentru tranzacția în cauză au fost furnizate de municipalitate. Acest lucru nu este contestat de Țările de Jos.
- (48) În ceea ce privește impactul potențial asupra pieței interne, Comisia subliniază că NEC a participat la campionatele de fotbal europene. În plus, cluburile de fotbal profesionale desfășoară activități economice pe mai multe piețe, altele decât participarea la competițiile fotbalistice, cum ar fi piața transferurilor pentru jucătorii profesioniști, publicitatea, sponsorizarea, comercializarea sau acoperirea mediatică. Ajutorul acordat unui club de fotbal profesionist consolidează poziția acestuia pe fiecare dintre aceste piețe internaționale. Prin urmare, în cazul în care sunt utilizate resurse de stat pentru a oferi un avantaj selectiv în favoarea unui club de fotbal profesionist, indiferent de liga în care joacă acesta, există probabilitatea ca un astfel de ajutor să aibă potențialul de a denatura concurența și de a afecta schimburile comerciale dintre statele membre în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat ⁽⁹⁾.
- (49) De asemenea, caracterul selectiv al măsurii, care a fost aprobată în mod specific de Consiliul municipal, nu poate fi pus la îndoială. Țările de Jos au susținut că măsura s-a bazat pe legislația națională generală (a se vedea considerentul 29) și că, prin urmare, aceasta nu era selectivă. Cu toate acestea, Comisia consideră că, inclusiv în cazul în care acordul dintre NEC și municipalitate poate fi considerat un acord care face obiectul legislației neerlandeze generale, caracteristicile specifice ale acestuia nu se bazează doar pe principii generale, ci și pe dispozițiile specifice ale contractului (contractelor) dintre NEC și municipalitate. Prin urmare, este clar faptul că măsura în cauză vizează o anumită întreprindere, NEC, fiind, prin urmare, selectivă.
- (50) Țările de Jos consideră că NEC nu a beneficiat de niciun avantaj și că, în schimb, tranzacția a avut loc în condițiile pieței. Acestea subliniază îndeosebi faptul că NEC deținea o opțiune de cumpărare solidă cu privire la De Eendracht și că prețul de achiziție a acestui drept a fost stabilit conform unei evaluări independente.
- (51) În ceea ce privește soliditatea revendicării, Țările de Jos au furnizat clarificări suplimentare cu privire la motivele pentru care a fost urmat primul aviz juridic în locul celui de al doilea. În plus, Țările de Jos au subliniat că dezvoltarea TIP devenea probabil imposibilă în cazul în care De Eendracht ar fi fost vândut către NEC. Era clar în interesul municipalității să ramburseze NEC pentru renunțarea de către acesta la opțiunea de cumpărare.
- (52) Ar trebui remarcat faptul că nu este clar care este prețul pe care NEC ar fi trebuit să-l plătească municipalității în cazul în care și-ar fi exercitat opțiunea de cumpărare și ar fi achiziționat De Eendracht. Țările de Jos au susținut că, în cazul în care prețul nu este convenit, în temeiul Codului civil neerlandez, cumpărătorul trebuie să achite un preț rezonabil. În măsura în care un astfel de preț rezonabil se apropie de sau este egal cu valoarea de piață a dreptului de suprafață aferent pentru De Eendracht, opțiunea de cumpărare ar părea să aibă doar o valoare economică limitată. În acest caz, compensația în valoare de 2,2 milioane EUR pare să fie exagerat de ridicată și ar constitui un avantaj în favoarea NEC.
- (53) Indiferent de chestiunea dacă NEC deținea efectiv o opțiune de cumpărare solidă și de alte argumente care țin de interpretarea dreptului civil neerlandez, Comisia consideră că întrebarea principală care trebuie evaluată este aceea dacă tranzacția a avut loc în condițiile pieței și dacă municipalitatea a acționat ca un operator privat.

⁽⁹⁾ Deciziile Comisiei referitoare la Germania din 20 martie 2013 privind *Multifunktionsarena der Stadt Erfurt* [cazul SA.35135 (2012/N)], punctul 12 și *Multifunktionsarena der Stadt Jena* [cazul SA.35440 (2012/N)], anunțuri succinte publicate în JO C 140, 18.5.2013, p. 1, și din 2 octombrie 2013 privind *Fußballstadion Chemnitz* [cazul SA.36105 (2013/N)], anunț succint publicat în JO C 50, 21.2.2014, p. 1, punctele 12-14; Deciziile Comisiei referitoare la Spania din 18 decembrie 2013 privind posibile ajutoare de stat acordate în favoarea a patru cluburi de fotbal profesionist din Spania [cazul SA.29769 (2013/C)], punctul 28, Real Madrid CF [cazul SA.33754 (2013/C)], punctul 20 și un presupus ajutor de stat acordat în favoarea a trei cluburi de fotbal din Valencia [cazul SA.36387 (2013/C)], punctul 16, publicate în JO C 69, 7.3.2014, p. 99.

- (54) În acest sens, este necesar să se evalueze de către Comisie dacă un investitor privat ar fi încheiat tranzacția care face obiectul evaluării, în aceleași condiții. Atitudinea investitorului privat ipotetic este cea a unui investitor prudent care urmărește să își maximizeze profitul, însă este prudent în ceea ce privește nivelul de risc acceptabil pentru o anumită rată a rentabilității. Principiul investitorului în economia de piață nu ar fi respectat în cazul în care prețul opțiunii de cumpărare ar fi stabilit la un nivel mai ridicat decât prețul pieței. Comisia consideră că o serie de elemente din cadrul procesului de evaluare arată că tranzacția nu trece testul investitorului.
- (55) În primul rând, nu este clar motivul pentru care valoarea opțiunii de cumpărare ar fi egală cu diferența dintre, pe de o parte, valoarea de vânzare a complexului pe baza contractului de închiriere încheiat între municipalitate și NEC și, pe de altă parte, valoarea de vânzare pe baza contractelor de închiriere încheiate între NEC și sublocatarii acestuia, luând în considerare, de asemenea, evoluția valorilor de piață ale chirilor. Comisia constată că municipalitatea a solicitat evaluarea independentă a acestor două valori de vânzare, nu evaluarea opțiunii de cumpărare ca atare. Nu sunt prezentate alte elemente de context sau argumente cu privire la motivul pentru care diferența dintre aceste valori este egală cu valoarea opțiunii de cumpărare.
- (56) În al doilea rând, utilizarea celor două valori pentru a determina valoarea opțiunii de cumpărare pare să funcționeze în ipoteza unei vânzări către oricare parte terță pentru una dintre valori, însă nu și pentru cealaltă. Prima valoare [...] este stabilită într-adevăr pe baza unei vânzări efectuate de către municipalitate către oricare parte terță a drepturilor de suprafață în stare închiriată, și anume implicând contractul de închiriere către NEC ca o „constrângere” implicită pentru orice cumpărător. În schimb, întrucât Țările de Jos susțin că respectivul contract de închiriere nu putea fi reziliat înainte de transferul dreptului de suprafață către NEC, doar NEC ar fi putut continua să exploateze complexul către părți terțe. Prin urmare, cea de a doua valoare [...] (valoarea posibilă de vânzare în stare închiriată pe baza contractelor de subînchiriere) putea fi realizată numai de către NEC, și nu de către o parte terță. Această abordare „mixtă” consolidează ideea că stabilirea prețului opțiunii de cumpărare pe această bază nu ar fi fost logică pentru un operator de piață.
- (57) În al treilea rând și în legătură cu acest aspect, dacă se ia ca punct de plecare faptul că opțiunea de cumpărare urma să fie cedată nu de oricare parte terță, ci de către NEC, prețul rezultat pentru a fi plătit în schimbul renunțării de către NEC la opțiunea sa de cumpărare nu pare să evalueze în mod corect „beneficiile pierdute” pentru NEC în urma renunțării la respectiva opțiune. Potrivit celor afirmate de Țările de Jos, NEC ceda un potențial avantaj de 2 milioane EUR prin renunțarea la opțiunea sa de cumpărare (considerentul 33). Cu toate acestea, Comisia constată că se putea estima că NEC ar rămâne operatorul complexului inclusiv după renunțarea la opțiunea sa de cumpărare. Prin urmare, acesta ar primi în continuare aceleași venituri din chirii care au constituit baza pentru cea de a doua valoare utilizată pentru determinarea prețului tranzacției [...]. Comisia consideră că avantajul efectiv cedat de NEC prin renunțarea la opțiunea sa de cumpărare ar fi egal, în schimb, cu valoarea chirilor datorate municipalității pe care nu ar fi trebuit să le mai plătească în cazul în care ar fi achiziționat complexul.
- (58) În orice caz, în al patrulea rând, municipalitatea a plătit mai mult decât cuantumul pe care aceasta l-a stabilit pe baza raportului de evaluare [...] (a se vedea considerentul 33). Comisia consideră că, cel puțin, diferența dintre cele două valori constituie ajutor de stat. Potrivit autorităților neerlandeze, diferența provine din negocierile cu NEC și, în orice caz, întreaga sumă de 2,2 milioane EUR este rambursată. Într-adevăr, Țările de Jos au explicat că prelungirea perioadei de închiriere și creșterea cuantumului chiriei anuale asigură natura neutră din punct de vedere bugetar a tranzacției pentru municipalitate (considerentul 36).
- (59) În al cincilea rând, în ceea ce privește această rambursare, Comisia notează că utilizarea de către NEC a sumei de 2,2 milioane EUR pentru a acoperi creanțele restante și chirile datorate municipalității nu poate fi considerată rambursare. Cu privire la majorarea chiriei plătite anual (considerentul 36), acest lucru poate fi considerat o rambursare a ajutorului numai în cazul în care creșterea reprezintă integral o chirie peste valoarea de pe piață. Țările de Jos nu au furnizat elemente de probă care să susțină afirmația potrivit căreia chiria majorată începând cu ianuarie 2011 poate fi considerată o chirie peste nivelul pieței. În această privință, Comisia observă că respectiva chirie plătită de NEC municipalității pentru întregul complex este mai mică decât chiria pe care NEC o primește în prezent pentru subînchirierea anumitor părți din complex, în timp ce raportul de evaluare sugerează că NEC ar putea obține chirii chiar mai ridicate în viitor.
- (60) Comisia notează, de asemenea, că, inclusiv în cazul în care nivelul inițial al chiriei ar fi fost conform cu piața luând în considerare contextul de la momentul respectiv (considerentul 34), cel puțin o parte dintre factorii care au avut un efect de diminuare a prețului de închiriere stabilit la momentul respectiv nu par să mai fie relevanți la momentul stabilirii noului nivel al chiriei. În special, se poate presupune că riscurile asociate cu exploatarea complexului s-au schimbat, având în vedere că acesta funcționează cu succes de peste cinci ani. De asemenea,

renunțarea la opțiunea de a dobândi dreptul de suprafață nu mai juca niciun rol, întrucât tranzacția în cauză soluționa chestiunea proprietății pe viitor. Prin urmare, se putea estima că, în ianuarie 2011, nivelul chiriilor pe piață ar urma să fie mai mare decât în 2003, atunci când a fost încheiat contractul de închiriere între municipalitate și NEC. În acest caz, creșterea chiriei nu poate fi considerată pe deplin ca fiind o rambursare a ajutorului.

- (61) Ar trebui remarcat, de asemenea, că rambursarea are loc pe o perioadă de 33 de ani și că plățile viitoare nu au fost actualizate.
- (62) În special, Țările de Jos nu au furnizat nicio dovadă care să indice că municipalitatea a efectuat o evaluare aprofundată și un calcul al nivelurilor chiriilor pe piață înainte de a stabili rata chiriei majorate. În schimb, natura neutră din punct de vedere bugetar a tranzacției a reprezentat punctul de plecare pentru calcularea noilor niveluri ale chiriei.
- (63) În al șaselea rând, beneficiile obținute de municipalitate prin intermediul acestei tranzacții și proporționalitatea acestora cu costul direct de 2,2 milioane EUR nu sunt clare. Se pare că municipalitatea a plătit mult mai mult decât ar fi putut câștiga vreodată din vânzarea complexului (în stare închiriată) doar pentru a păstra dreptul de proprietate pe care îl deținea deja. Municipalitatea a susținut că interesele economice în dezvoltarea TIP erau foarte mari, având în vedere efectele preconizate ale TIP asupra economiei locale. Valoarea adăugată estimată a faptului de a rămâne proprietarul complexului ar putea explica, în parte, voința municipalității de a plăti un preț mai mare. Cu toate acestea, municipalitatea nu a efectuat în mod explicit o analiză cost-beneficiu a tranzacției care să ia în considerare valoarea pe termen lung a proiectului TIP. Comisia consideră că un operator de piață ar fi realizat o evaluare mai elaborată a rentabilității estimate a investiției cu privire la achiziționarea opțiunii de cumpărare.
- (64) În sfârșit, Comisia rămâne la opinia că, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv, municipalitatea nu a luat în considerare suficient dificultățile financiare cu care NEC se confrunta la vremea respectivă și influența acestora asupra capacității acestuia de a cumpăra dreptul de suprafață asupra De Eendracht. Chiar dacă unele părți terțe au demonstrat un interes în crearea de parteneriate cu NEC, imaginea financiară globală nu putea fi ignorată și se putea estima că aceasta ar putea influența poziția de negociere a NEC, în favoarea municipalității.
- (65) Pentru toate aceste motive, Comisia consideră că municipalitatea nu a acționat ca un investitor în economia de piață, ci, mai curând, a acordat un ajutor în favoarea NEC prin rambursarea acestuia pentru renunțarea la opțiunea sa de cumpărare cu suma de 2,2 milioane EUR. Valoarea exactă a ajutorului nu poate fi determinată pe baza informațiilor furnizate de Țările de Jos. Cu toate acestea, atât timp cât suma maximă de 2,2 milioane EUR poate fi considerată necesară pentru realizarea planului de restructurare, valoarea exactă a ajutorului nu este relevantă pentru evaluarea compatibilității.

4.2. Evaluarea în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat

- (66) Comisia trebuie să evalueze dacă măsura de ajutor în favoarea NEC poate fi considerată compatibilă cu piața internă. În ceea ce privește derogările prevăzute la articolul 107 alineatul (3) din tratat, Comisia constată că niciuna dintre regiunile neerlandeze nu intră sub incidența derogării prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (a) din tratat. Măsura de ajutor în cauză nu promovează un proiect important de interes european comun și nici nu este folosită pentru a remedia perturbări grave ale economiei neerlandeze în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (b). De asemenea, nu se poate afirma că măsura de ajutor promovează cultura sau conservarea patrimoniului în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (d) din tratat.

4.2.1. Liniile directe aplicabile

- (67) În ceea ce privește derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din tratat pentru ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice, dacă acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun, Țările de Jos au susținut că această derogare ar putea fi aplicată în cazul în care Comisia, contrar opiniei exprimate de Țările de Jos, ar considera că măsura în cauză constituie ajutor de stat.
- (68) În evaluarea sa privind noțiunea de „dezvoltare de activități economice” în domeniul sportului, Comisia ține seama în mod corespunzător de articolul 165 alineatul (1) și articolul 165 alineatul (2) ultima liniuță din tratat, care prevede că Uniunea contribuie la promovarea obiectivelor europene ale sportului, având în vedere totodată caracterul specific, structurile bazate pe voluntariat, precum și funcția socială și educativă a sportului.

- (69) Pentru evaluarea sa cu privire la măsurile de ajutor în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, Comisia a adoptat o serie de regulamente, cadre, orientări și comunicări privind formele de ajutor și obiectivele orizontale sau sectoriale pentru care se acordă ajutoarele.
- (70) Comisia consideră că este necesar să se evalueze dacă ar putea fi aplicabile criteriile prevăzute în liniile directoare ⁽¹⁰⁾. În acest sens, Comisia notează faptul că liniile directoare nu exclud fotbalul profesionist. Această activitate economică este reglementată, prin urmare, de liniile directoare.
- (71) În iulie 2014, Comisia a publicat noi Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate ⁽¹¹⁾. Acestea nu sunt însă aplicabile în cazul acestui ajutor nenotificat acordat în 2010. În conformitate cu punctul 137 din noile orientări, acest lucru ar fi valabil numai pentru ajutorul de salvare sau restructurare acordat fără aprobare prealabilă, în cazul în care ajutorul este acordat integral sau parțial după publicarea acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. În conformitate cu punctul 138 din orientările din 2014, în toate celelalte cazuri, Comisia va efectua analiza pe baza orientărilor aplicabile la data acordării ajutorului, prin urmare, în cazul de față, pe baza orientărilor aplicabile înainte de 2014.

4.2.2. NEC în calitate de întreprindere aflată în dificultate

- (72) În conformitate cu punctul 10 litera (c) din liniile directoare, indiferent de tipul societății comerciale în cauză, aceasta este considerată a fi în dificultate în cazul în care îndeplinește criteriile prevăzute de legislația națională pentru a face obiectul procedurilor colective de insolvență. Punctul 11 din liniile directoare prevede că, în absența acestor circumstanțe, o întreprindere poate fi totuși considerată în dificultate dacă sunt prezente simptomele caracteristice, cum ar fi nivelul în creștere al pierderilor, creșterea gradului de îndatorare, diminuarea fluxului de numerar și așa mai departe. O întreprindere aflată în dificultate este eligibilă numai în cazul în care se poate demonstra că aceasta nu se poate redresa prin resurse proprii sau cu fondurile obținute de la proprietarii/acționarii săi sau din surse de pe piață.
- (73) Țările de Jos au susținut inițial că NEC nu era o întreprindere în dificultate în 2008-2009. Cu toate acestea, faptele prezentate în considerentul 16 indică mai curând faptul că NEC se confrunta cu dificultăți financiare suficient de grave pentru a pune în pericol viitorul acestuia drept club de fotbal profesionist. Prin urmare, în opinia Comisiei, NEC era, în mod clar, o întreprindere aflată în dificultate. În răspunsul la decizia de inițiere a procedurii, Țările de Jos au recunoscut că NEC este o întreprindere în dificultate și că era o întreprindere în dificultate la momentul tranzacției. Acestea au prezentat noi dovezi în acest sens (a se vedea considerentul 40) care au arătat, în special, că rezultatele societății în ceea ce privește NEC erau negative și în scădere de-a lungul timpului. Prin urmare, compatibilitatea ajutorului de stat acordat în favoarea NEC trebuie să fie evaluată pe baza liniilor directoare.

4.2.3. Restabilirea viabilității pe termen lung

- (74) În secțiunea 3.2, liniile directoare prevăd faptul că acordarea ajutorului trebuie să fie condiționată de punerea în aplicare a unui plan de restructurare (a se vedea punctele 34-37 din liniile directoare), care trebuie să restabilească viabilitatea pe termen lung a întreprinderii într-o perioadă rezonabilă de timp. Comisia ia act de faptul că astfel de condiții au fost stabilite în contextul planului elaborat de NEC pentru a fi prezentat KNVB în august 2010.
- (75) În această privință, Comisia reamintește că fiecare club de fotbal profesionist neerlandez primește o licență din partea KNVB, în temeiul căreia acestea trebuie să respecte o serie de obligații. Una dintre obligațiile care revin în temeiul sistemului actual aplicabil se referă la sănătatea financiară a clubului. De trei ori pe sezon, un club face obiectul unei evaluări financiare pe baza rapoartelor financiare care prezintă, printre altele, situația sa financiară curentă, precum și bugetul pentru sezonul următor. Pe baza acestor rapoarte, cluburile sunt clasificate în trei categorii (1: insuficient, 2: suficient, 3: bine). Cluburile din categoria 1 pot fi obligate să prezinte un plan de îmbunătățire, în vederea încadrării în categoria 2 sau 3 într-o perioadă de trei ani. În cazul în care clubul nu respectă planul, pot fi impuse sancțiuni de către KNVB, inclusiv un avertisment oficial, diminuarea punctelor obținute în cadrul competițiilor și – ca o ultimă sancțiune – retragerea licenței. În acest context, ar trebui menționat, de asemenea, că un club de fotbal profesionist din Țările de Jos care este declarat în faliment își pierde licența. În cazul în care se înființează un club succesori, acesta nu este admis în mod direct în liga profesionistă de fotbal, ci trebuie să înceapă din liga secundă de amatori.

⁽¹⁰⁾ A se vedea nota de subsol 5.

⁽¹¹⁾ Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate (JO C 249, 31.7.2014, p. 1).

- (76) NEC a fost clasificat în categoria 1 pe baza datelor financiare din sezonul 2009-2010 Planul său de restructurare a stabilit măsuri pentru obținerea statutului de categoria 2 după trei sezoane (până în sezonul 2012-2013).
- (77) Planul de restructurare a identificat relația problematică dintre cifra de afaceri și costuri ca fiind principala cauză a problemelor financiare ale NEC. În special, problema o constituiau costurile ridicate cu personalul, în timp ce scăderea veniturilor din drepturile de difuzare au contribuit, de asemenea, la rezultatele negative. Planul de restructurare a plasat accentul pe reducerea costurilor, fiind vizată realizarea de economii, în principal, în domeniul costurilor cu jucătorii. Printre măsuri se numărau o reducere a personalului (inclusiv o reducere a numărului de jucători înregistrați), înghețarea salariilor și reduceri salariale pentru noii jucători, precum și o reducere a primelor. În termen de trei ani, raportul dintre costurile de personal și cifra de afaceri trebuia să fie adus sub valoarea de [...] % (comparativ cu [...] % în martie 2010). De asemenea, erau prevăzute reduceri pentru alte câteva tipuri de cheltuieli, cum ar fi costurile aferente formării tineretului (academia de fotbal). Orice investiție în active fixe corporale sau necorporale de peste [...] EUR trebuia să fie aprobată de către Comisia de licență KNVB ceea ce însemna, de fapt, că NEC nu putea efectua niciun transfer.
- (78) Comisia constată că planul de restructurare abordează cauzele dificultăților financiare ale NEC, în special costurile cu personalul și jucătorii sub formă de salarii și plăți de transfer. Nu se poate aștepta ca un club de fotbal profesionist să se extindă pe alte piețe în sensul liniilor directoare; acesta ar putea însă să realizeze economii în ceea ce privește activitatea sa de bază, iar NEC a făcut acest lucru. Planul de restructurare nu se bazează pe factori externi pe care NEC îi poate urmări, însă nu și controla în totalitate, cum ar fi identificarea de sponsori suplimentari sau creșterea numărului de spectatori.
- (79) În bugetul pentru sezonul 2010-2011, NEC a prevăzut îmbunătățirea rezultatelor întreprinderii [...] prin reducerea costurilor sale [...]. Rezultatele finale au fost chiar mai bune decât cele preconizate: în timp ce veniturile au scăzut (un venit mai scăzut aferent meciurilor ca urmare a unui sezon de cupă nefavorabil; venituri mai mici din drepturile de difuzare; realocarea veniturilor barter), costurile au scăzut [...], de asemenea (scăderea costurilor cu personalul, economii în cadrul academiei de fotbal, reducerea costurilor comerciale). În decembrie 2011, KNVB a acordat clubului NEC statutul de categoria 2.
- (80) Comisia concluzionează că planul de restructurare din august 2010 a abordat în mod corespunzător cauzele dificultăților financiare ale NEC în vederea restabilirii viabilității clubului pe termen lung.

4.2.4. Evitarea denaturării nejustificate a concurenței

- (81) Punctele 38-42 din liniile directoare prevăd faptul că beneficiarul trebuie să ia măsuri compensatorii pentru a reduce la minimum efectul de denaturare al ajutorului și efectele negative ale acestuia asupra condițiilor schimburilor comerciale. În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a luat notă de natura specifică a fotbalului profesionist în acest sens și a propus o serie de măsuri care ar putea fi interpretate în fotbalul profesionist ca fiind măsuri compensatorii în sensul liniilor directoare, cum ar fi limitarea numărului de jucători înregistrați în limitele permise de asociația națională, acceptarea unui plafon pentru salarii sub standardele obișnuite din sector, o interdicție privind plata costurilor de transfer pentru noii jucători pentru o anumită perioadă de timp sau o creștere a numărului de activități în beneficiul societății.
- (82) Astfel cum se explică în considerentul 77, NEC a redus într-adevăr numărul de angajați și numărul de jucători înregistrați, precum și salariile plătite acestora. Costul cu salariile trebuia să fie adus sub pragul de 60 % din cifra de afaceri. În cursul perioadei de restructurare nu puteau fi efectuate plăți de transfer pentru jucători noi. Comisia concluzionează că măsurile compensatorii prevăzute în liniile directoare au fost luate, ceea ce a avut drept efect slăbirea poziției competitive a NEC în fotbalul profesionist.

4.2.5. Ajutor redus la minimum

- (83) Punctele 43-45 din liniile directoare precizează că suma și intensitatea ajutorului trebuie să fie limitate la strictul necesar. Se așteaptă ca beneficiarii ajutorului să aibă o contribuție semnificativă din resurse proprii la planul de restructurare.
- (84) Comisia constată că planul de restructurare se bazează într-o măsură considerabilă pe finanțarea de către entități private externe în plus față de economiile interne realizate. Tranzacția [...] (considerentul 37) a furnizat clubului NEC aproximativ 4 milioane EUR în finanțări externe. În plus, condițiile de rambursare a unui împrumut acordat de [...] au fost modificate în 2010. În locul unei obligații de rambursare anuală [...], rambursările erau bazate de la momentul respectiv pe veniturile din transferuri, fapt care a avut un efect pozitiv asupra lichidităților NEC (a se vedea considerentul 43). Cu alte cuvinte, contribuția externă și cea proprie însumează peste 4,25 milioane EUR, prin urmare, ajutorul, în valoare de cel mult 2,2 milioane EUR, nu reprezintă, în orice caz, mai mult de

aproximativ 35 % din efortul de restructurare total. Acest lucru este conform cu cerința de la punctul 44 din liniile directoare, care prevede că pentru o întreprindere mijlocie astfel cum este NEC cel puțin 40 % din costul de restructurare ar trebui să fie acoperit din contribuția proprie a beneficiarului, inclusiv finanțare externă care demonstrează încredere în viabilitatea beneficiarului.

4.2.6. Monitorizarea și raportul anual

- (85) Punctul 49 din liniile directoare prevede faptul că statul membru trebuie să comunice cu privire la punerea în aplicare adecvată a planului de restructurare, prin rapoarte regulate și detaliate. Punctul 51 stabilește condiții mai puțin stricte pentru întreprinderile mici și mijlocii, în cazul cărora transmiterea copiilor anuale ale bilanțului și ale conturilor de profit și pierderi este considerată, în mod normal, suficientă. Țările de Jos s-au angajat să prezinte rapoartele respective.

4.2.7. Pentru prima și ultima dată

- (86) Punctele 72-77 din liniile directoare se referă la principiul „pentru prima și ultima dată”, conform căruia ajutorul de restructurare ar trebui să fie acordat o singură dată într-o perioadă de zece ani.
- (87) Țările de Jos s-au angajat să respecte cerința „pentru prima și ultima dată” prevăzută în liniile directoare. Acestea au confirmat că nu au acordat niciun ajutor pentru salvare sau de restructurare în favoarea NEC în cursul perioadei de zece ani anterioară tranzacției. Conformitatea cu condițiile de piață va constitui, de asemenea, baza pentru orice negocieri actuale sau viitoare cu NEC.

5. CONCLUZIE

- (88) Comisia constată că Țările de Jos au pus în aplicare în mod ilegal măsura de ajutor în favoarea NEC, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat. Cu toate acestea, ajutorul poate fi considerat compatibil cu piața internă ca ajutor de restructurare în sensul liniilor directoare, întrucât sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute în liniile directoare pentru un astfel de ajutor,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat pe care Țările de Jos l-au pus în aplicare în favoarea clubului de fotbal NEC din Nijmegen este compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Țărilor de Jos.

Adoptată la Bruxelles, 4 iulie 2016.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei

RECTIFICĂRI

Rectificare la Decizia (UE) 2016/1970 a Consiliului din 29 septembrie 2016 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de parteneriat privind relațiile și cooperarea între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Noua Zeelandă, pe de altă parte

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 304 din 11 noiembrie 2016)

Publicarea Deciziei (UE) 2016/1970 a Consiliului trebuie considerată nulă și neavenită.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO